

Podnositeljica: **SANDRA EVAČIĆ** iz Zagreba, Lojenov prilaz 10, OIB:94901767307,
kao stečajni vjerovnik utvrđenih tražbina I. i II. višeg isplatnog reda

Dužnik: **DELTA BLATO d.o.o. u stečaju**, Jurja Dalmatinca 7, Zagreb, OIB: 02734240858
zastupano po stečajnom upravitelju, Jurici Tončić, OIB: 44669013271

veza: Prijava tražbine Stjepana Dumančić, Zagreb, Antuna Šoljana 7, OIB: 432660418242
od 22.09.2017. sa svim prilogima

PRIJEDLOG STEČAJNOG VJEROVNIKA

RADI OZBILJNE UGROZE PRAVNE SIGURNOSTI

putem e-komunikacije

1./ Podnositeljica, kao stečajni vjerovnik utvrđenih tražbina I. i II. višeg isplatnog reda, ima opravdani pravni interes novoimenovanom uređujućem sucu skrenuti pažnju na okolnosti vezane na prijavljenu i pravomoćno utvrđenu tražbinu I. višeg isplatnog reda vjerovnika Stjepana Dumančić iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 432660418242, zastupanog po odvjetniku Nikoli Klaić iz OD Klaić & Klaić, u iznosu od 73.419,55 € / 553.179,57 kn, a budući je pravomoćno utvrđenje tražbine I. višeg isplatnog reda tog vjerovnika, pa stoga i dodjela statusa „stečajnog vjerovnika“ istome, kao i dodjela prava koja iz takvog statusa proizilaze, **utemeljeno na grubom propustu ranijeg uređujućeg suca, a koji propust je izravno doveo do nastanka štetnih posljedica na teret podnositeljice – uskrate ostvarivanja prava na namirenje, a koje radi očuvanja pravne sigurnosti podnositeljica ne smije trpjeti, niti iste mogu ići na njezin teret.**

2./ Podnositeljica ističe, da je Ustavni sud u odluci U-III-4613/2017 od 19.09.2018., iznio načelno stajalište da je ustavnopravno neprihvatljivo, propuste nadležnih tijela stavljati na teret strankama i time ih uskraćivati u ostvarivanju njihovih procesnih prava, te da propusti nadležnih tijela ne smiju ići na štetu stranaka.

Navedeno je stajalište Ustavni sud izrazio u više svojih odluka (U-III-4673/2008 od 20.05.2009., U-III-1373/2009 od 07.07.2009., U-III-3063/2007 od 04.10.2011.) a koja istovjetna stajališta je zauzeo i Europski sud za ljudska prava u predmetu Gashi protiv Hrvatske (presuda, 13.12.2007., zahtjev br. 32457/05) .

Podnositeljica dodatno ističe, da je Ustavni sud RH u svojim odlukama U-III-3071/2006 od 18.03.2009. i U-III- 2698/2021 od 13.09.2023., iznio jasno stajalište kojim se ukazuje, da je temeljni zahtjev svakog pravnog poretka utemeljenog na načelu vladavine prava, **da sudovi poznaju propise koje primjenjuju**

u konkretnim slučajevima i da zbog postupovnih pogreški Suda stranke ne smiju trpjeti štetne posljedice.

3./ Iz stanja stečajnog spisa jasno proizilazi, da raniji uređujući sudac (Vesna Sremac Šostar) po osnovi kontinuiranih propusta u odlučnom i vrlo osjetljivom stadiju stečajnog postupka (period prije, za vrijeme i nakon ispitnog i izvještajnog ročišta) **nije osigurao primjenu postupovnih i materijalno pravnih jamstava pravičnog suđenja** u vezi s prijavljenom tražbinom i prijavljenom pravnom osnovom vjerovnika Stjepana Dumančić, **budući je prijava tražbine uvažena kao takva, unatoč tome što je pravna osnova iste nastala za vrijeme trajanja ovog stečajnog postupka, dakle nakon što je ovaj stečajni postupak dana 26.07.2017. otvoren!**

Navedeni propusti rezultirali su sa isključivo štetnim posljedicama na teret svih vjerovnika, pa tako i ovdje podnositeljice, budući je po osnovu takvog pogrešnog postupanja ranijeg uređujućeg suca Stjepanu Dumančić u kontinuitetu uvaženo nedopušteno raspolaganje protivno prisilnom propisu, slijedom činjenice da mu je prijavljena tražbina utemeljena na pravnoj osnovi, nastaloj nakon otvaranja ovog stečajnog postupka, u punom iznosu utvrđena kao priznata, čime mu je protivno prisilnom propisu priznat i status „stečajnog vjerovnika utvrđene tražbine sa pravom glasa“, kao i sva prava koja iz takvog statusa proizilaze.

Naime, po osnovi isključivog propusta ranijeg uređujućeg suca tijekom vođenja ovog stečajnog postupka, nastale su pravne posljedice, **koje su na izravnu štetu i na teret podnositeljice kulminirale u uskraćivanje podnositeljice u ostvarivanju njezinog zajamčenog procesnog prava – pravo na namirenje**, a budući je vjerovniku Stjepanu Dumančić bez postojanja ikakve stvarne pravne osnove, protupravno omogućeno sljedeće:

- **pravomoćno utvrđenje tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 73.419,55 € / 553.179,57 kn, unatoč činjenici što je prijavljena pravna osnova te tražbine– presuda iz radnog spora - nastala nakon otvaranja ovog stečajnog postupka (26.07.2017.)**
- **stjecanje statusa „stečajnog vjerovnika“, unatoč činjenici što isti može biti samo „vjerovnik stečajne mase“ i to sa eventualnom tražbinom, čiji iznos se mora tek utvrditi u zasebnom parničnom postupku, budući se presudom iz radnog spora zaostale plaće i dr. nisu niti ispitivale niti utvrđivale**
- **pravo procesnopravnog i materijalnopravnog raspolaganja, unatoč tome što vjerovnici stečajne mase takvim pravom ne raspolažu, dakle unatoč tome što isto predstavlja temeljem činjeničnog stanja isprava raspolaganje protivno prisilnom propisu, a na koju okolnost bi sud po sili zakona trebao paziti po službenoj dužnosti i bio dužan iste beskompromisno onemogućiti, a NE na temelju počinjenog vlastitog propusta u kontinuitetu uvažavati.**

Slijedom opisanog propusta, uz grubo zanemarivanje stvarnog činjeničnog stanja isprava od strane ranijeg uređujućeg suca, tijekom daljnjeg postupanja u ovom stečajnom postupku, isto je rezultiralo da je upravo „stečajnom vjerovniku“ Stjepanu Dumančić „sa utvrđenom tražbinom“, koji to nije niti može biti, omogućeno na ročištu za raspravljanje i glasanje o konačnom stečajnom planu dana 20.07.2022., u smislu odredbe čl. 106. st. 4. SZ predlaganje ponovne dodjele prava glasa drugom vjerovniku osporene tražbine, Nikoli Hranilović (sada pokojnom), a sve kako bi taj vjerovnik stekao dopustivost izjavljivanja jedino uložene žalbe na rješenje o potvrdi konačnog stečajnog plana St-5877/16-267 od 26.07.2022. i ispravaka rješenja St-5877/16-270 od 28.07.2022.

Upravo navedena, jedino izjavljena žalba od strane vjerovnika Nikole Hranilović (sada pokojnog), čija dopustivost je stečena **isključivo po osnovi nedopuštenog raspolaganja „stečajnog vjerovnika“ sa utvrđenom tražbinom Stjepana Dumančić**, prouzročila je uopće donošenje rješenja od strane višeg suda

PŽ-4608/2022-3 od 19.12.2022, a na kojemu je u suštini u potpunosti utemeljeno prvostupajsko rješenje suda o uskrati potvrde konačnog stečajnog plana St-5877/2016-365 od 07.11.2024. (potvrđenog rješenjem VTS RH PŽ-4633/2024-3 od 11.12.2024.), protiv kojih je ovdje podnositeljica podigla pred Vrhovnim sudom prijedlog za dopuštanje revizije pod brojem Revd-1466/2025, a koji postupak je u tijeku.

Od ključne je važnosti, da je vjerovnik Nikola Hranilović u svojoj žalbi od 11.08.2022, jedino izjavljenoj protiv prvotnog rješenja o potvrdi stečajnog plana St-5877/16-267 od 26.07.2022. i ispravka rješenja St-5877/16-270 od 28.07.2022., dopuštenost te žalbe isključivo utemeljio na procesnom postupanju - podnesenom prijedloga „stečajnog vjerovnika“ utvrđene tražbine Stjepana Dumančić na ročištu za glasanje o konačnom stečajnom planu od 20.07.2022., **ustvrđujući da je pravo glasa na ročištu za glasanje o stečajnom planu zatražio upravo i samo stečajni vjerovnik Stjepan Dumančić** „koji je imao pravo glasa na istom ročištu“, u svemu kako to jasno iz žalbenih navoda (str. 5. zadnji pasus) proizilazi.

Stoga je apsolutno nesporno, da je ovdje podnositeljica, kao i svim ostalim vjerovnicima utvrđenih tražbina, isključivo po osnovi počinjenih propusta ranijeg uređujućeg suca Vesne Sremac Šostar izravno nanesena šteta, budući su svi vjerovnici, pa tako i podnositeljica takvim pogrešnim postupanjem suda onemogućeni u namirenju kroz provedbu uspješno izglasanog, i prvobitno potvrđenog konačnog stečajnog plana, a za koju provedbu su, u konačnici, potrebna sredstva po osnovi naloga Suda bila deponirana pune 2 godine na depozitnom računu.

Slijedom navedenog, podnositeljica drži neophodnim, da kao stečajni vjerovnik utvrđenih tražbina I. i II. višeg isplatnog reda, skrene novoimenovanom uređujućem sucu pažnju u odnosu na postojanje okolnosti cijelog niza propusta od strane ranijeg uređujućeg suca, a budući su upravo ti propusti uzrokovali štetne posljedice, koji su podnositeljici stavljeni na teret, a slijedom činjenice da je takvim postupanjem podnositeljica uzročno posljedično, protivno pravnoj sigurnosti, uskraćena u ostvarivanju njezinih zajamčenih procesnih prava na namirenje.

Podnositeljica drži da, kao stečajni vjerovnik utvrđenih tražbina, ima pravni interes pa stoga i pravo zahtijevati sudsku zaštitu, na način da naslovni Sud pažljivo razmotri i ispita sve ovdje istaknute činjenice i navode, te provede potrebne izvide i druge procesne radnje, kako bi se u provedbi predmetnog stečajnog postupka osigurala zakonitost, pravna sigurnost, ravnopravnost i jednakost sudionika.

4./ Nepobitna je činjenica, da je pravna osnova iz prijave od 22.09.2017. Stjepana Dumančić za tražbinu I. višeg isplatnog reda u iznosu od 73.419,55 € / 553.179,57 kn nastala **NAKON** otvaranja ovog stečajnog postupka dana **26.07.2017..**

Naime, od strane Stjepana Dumančić prijavljena pravna osnova – presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr-25/12-42 od 11.05.2016., **nastala je tek** nastupom pravomoćnosti presude Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 24 Gž R-1330/16-3 **od 29.08.2017.**, zaprimljene od Općinskog radnog suda dana **01.09.2017.**, **kada je najranije u odnosu na stranke tog postupka, u konkretnom Stjepana Dumančića i ovdje stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, mogao nastupiti pravni učinak prvostupajnske presude radnog spora. (čl. 334. st. 2. ZPP u vezi s čl. 10 SZ).**

Dokaz: uvid u prijavu tražbine Stjepana Dumančić od 22.09.2017. uz sve priloge, osobito – presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr-25/12-42 od 11.05.2016., potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 24 Gž R-1330/16-3 od 29.08.2017.

Dakle, nije sporno da je naslovni Sud po ranijem uređujućem sucu najkasnije prilikom donošenja rješenja St-5877/2016-129 od 13.06.2019., kojim se ispravlja tablica stečajnog suca i utvrđuje tražbina I. višeg isplatnog reda vjerovniku Dumančić, u svrhu poštivanja načela pravne sigurnosti i ravnopravnosti pred sudom, **bio dužan utvrditi nepostojanje pravne osnove** prijavljene tražbine I. višeg isplatnog reda tog vjerovnika **u trenutku otvaranja ovog stečajnog postupka dana 26.07.2017.**, osobito iz razloga što je raniji uređujući sudac u svrhu donošenja navedene odluke od 13.06.2019 izvršio uvid „u citiranu pravomoćnu i ovršnu presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu, broj Pr-25/12 od 11.05-2016.“, priloženu prijavi tražbine Stjepana Dumančić od 22.09.2017., u svemu kako to jasno proizilazi iz pasusa 2. obrazloženja navedenog rješenja.

Dokaz: uvid u pasus 2. obrazloženja rješenja St-5877/2016-129 od 13.06.2019.

Slijedom toga nije sporno, da je raniji uređujući sudac Vesna Sremac Šostar donošenjem rješenja St-5877/2016-129 od 13.06.2019., kojim se izrijekom „ispravlja tablica stečajnog suca te se u prvom višem isplatnom redu utvrđuje tražbine vjerovnika i to: Stjepana Duimančić iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 43266041842 u iznosu od 553.179,57 kn“, a za koju na dan otvaranja ovog stečajnog postupka (26.07.2017.) nije postojala nikakva pravna osnova, podnositeljicu kao vjerovnika utvrđenih tražbina I. i II. višeg isplatnog reda, kao i sve ostale vjerovnike **potpuno pogrešno i na temelju očiglednog propusta postavio u podređeni položaj, protivno pravnoj sigurnosti i protivno načelu ravnopravnosti svih pred zakonom, kao i protivno zauzetom shvaćanju prihvaćenom na sjednici sudaca VTS RH od 06.07.2006.**

5./ U svrhu dokazivanja, da svi vjerovnici, pa tako i ovdje podnositeljica, izravno trpe uzročno posljedični nastanak štetnih posljedica, te da su svi vjerovnici utvrđenih tražbina tijekom ovog stečajnog postupka po osnovu kontinuiranih propusta od strane ranijeg uređujućeg suca izravno uskraćeni u ostvarivanju zajamčenog prava na namirenje, podnositeljica smatra oportunistički navesti i dokazima potkrijepiti sva procesna postupanja od strane i u vezi s vjerovnikom Stjepan Dumančić i dr., zastupanim po opunomoćeniku, odvjetniku Nikoli Klaić iz OD Klaić & Klaić, i to kako slijedi:

A.) Stjepan Dumančić je po osnovi pravne osnove – presude Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr-25/12-42 od 11.05.2016., potvrđene presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 24 Gž R-1330/16-3 od 29.08.2017. prijavom od 22.09.2017. **samostalno i bez odvjetničkog zastupanja** prijavio tražbinu I. višeg isplatnog reda u iznosu od 73.419,55 € / 553.179,57 kn na ime zaostalih plaća, otpremnine i drugih troškova, sve uvećano za zakonske zatezne kamate.

Dokaz: uvid u prijavu tražbine Stjepana Dumančić od 22.09.2017. uz sve priloge (str. spisa 385)

Podnositeljici nije sporno, da stečajni upravitelj Stjepanu Dumančić po osnovi prijavljene pravne osnove - presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr-25/12-42 od 11.05.2016., potvrđene presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 24 Gž R-1330/16-3 od 29.08.2017. (presuda donesena 33 dana nakon otvaranja stečajnog postupka) može priznati status vjerovnika stečajne mase, **ali tek nakon i samo ako je** Stjepan Dumančić na temelju citirane presude proveo pred nadležnim sudom postupak radi isplate zaostalih plaća s osnova nezakonitog otkaza, obzirom na odlučnu činjenicu, da se citirana presuda odnosi samo na utvrđenje, da je otkaz ugovora o radu nedopušten, te se citiranom presudom samo nalaže vraćanje Stjepana Dumančić na rad i u radni odnos, ali nije naložena isplata zaostalih plaća i drugih davanja, budući da tužbenim zahtjevom isto nije niti zatraženo.

Podnositeljica ističe, kako iz prijave Stjepana Dumančić od 22.09.2017. razvidna prijava novčane tražbine, a koja se upravo odnosi na zaostale plaće, otpremninu, troškove i dr., sve uvećano za zakonske zatezne kamate, koja je samo utemeljena na pravoj osnovi – presudi radnog spora, a kojom presudom radnog spora naznačena novčana tražbina nije ni ispitivana, niti je utvrđena.

Pored navedenog, podnositeljica dodatno ističe odlučnu činjenicu, a koja proizilazi iz od strane stečajnog upravitelja dostavljene javne isprave - potvrde o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Klasa: 034-04/19-03/6 urbroj: 341-25-05/8-19-131978 od 06.12.2019. za Stjepana Dumančić, iz koje nedvojbeno proizilazi, da je taj vjerovnik u periodu, za koji je prijavljena i po osnovi pogreške suda pravomoćno utvrđena tražbina na štetu i teret svih vjerovnika ovog stečajnog postupka, (od 14.11.2011. do 25.07.2017.) na ime zasostalih plaća, otpremnina i dr. **bio zaposlen**:

1. na puno radno vrijeme i na neodređeno vrijeme kod poslodavca MEDVEDNICA d.o.o. od 08.12.2011. do 08.03.2012. (red. br. 7 potvrde)
2. na puno radno vrijeme i na određeno vrijeme kod poslodavca 4 UHA d.o.o. od 01.05.2013 do 31.10.2013. (red. br. 8 potvrde)
3. na puno radno vrijeme i na neodređeno vrijeme kod poslodavca INTERIJERI AM d.o.o. od 24.02.2015. do 31.08.2019. (red. br. 9 potvrde)

Dokaz: uvid u potvrdu HZMO-a Klasa: 034-04/19-03/6 urbroj: 341-25-05/8-19-131978 od 06.12.2019. dostavljene uz podnesak stečajnog upravitelja od dana 16.07.2025.

Uzged rečeno, iz prethodno citirane potvrde HZMO-a od 06.12.2019. jasno i nedvojbeno proizilazi, da je stečajnom upravitelju, kao zakonskom zastupniku stečajnog dužnika **bilo nemoguće izvršiti nalog iz Presude Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr-25/12-42 od 11.05.2016., i primiti Stjepana Dumančić u radni odnos**, budući je u vrijeme nastupa pravomoćnosti iste dana 29.08.2017. već bio u radnom odnosu na puno radno vrijeme i na neodređeno vrijeme kod poslodavca INTERIJERI AM d.o.o. (od 24.02.2015 do 31.08.2019.)

U vezi s prethodno navedenim, radi izbjegavanja bilo kakve dvojbe, podnositeljica skreće pažnju **na postojanje zakonske nemogućnosti da jedna te ista osoba u isto vrijeme bude zaposlena kod dva poslodavca na puno, 100%-tno radno vrijeme**, slijedom čega ne postoji zakonska mogućnost da bi jedna te ista osoba imala pravo na naplatu dva zasebna dohotka od nesamostalnog rada (dvije plaće) na temelju istodobnih radnih odnosa u punom radnom vremenu, **dakle ne postoji zakonska mogućnost da prijavljeno potraživanje Stjepana Dumančić jeste i može biti pravovaljano i na zakonu utemeljeno u zatraženom iznosu.**

Podnositeljici dakle nije sporno, da stečajni upravitelj u konkretnom slučaju može potraživanje Stjepana Dumančić prihvatiti samo i jedino kao tražbinu vjerovnika stečajne mase, **ali tek nakon i samo ako** je Stjepan Dumančić po osnovi pravomoćno i ovršno okončanog zasebnog parničnog postupka pred nadležnim sudom nedvojbeno dokazao postojanje svog potraživanja u točno određenom, na zakonu utemeljenom iznosu na teret stečajne mase stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju i to za točno određene periode, imajući u vidu da je takav parnični postupak dužan pokrenuti Stjepan Dumančić, a što isti nije napravio.

- B.)** Odlučna je činjenica, da je raniji stečajni upravitelj Nada Reljić podneskom od 20.10.2017. izdala stečajnom sudu dopunu očitovanja u odnosu na prijavu tražbine vjerovnika Stjepana Dumančić, u bitnome navodeći da je: „Stjepan Dumančić kao dokaz za postojanje svoje tražbine Prijavi priložio Presudu Općinskog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr 25/12-42 od 11.05.2016. te presudu Županijskog

suda u Zagrebu od 29.08.2017. posl.br. GŽ R-1330/16-3, po kojim presudama je kao tužitelj spor dobio, ali istima presudama se presuđivalo o njegovoj tužbi radi nezakonitosti izvanrednog odnosa, a ne o tužbi radi isplate plaća i nekih naknada.“

*Dakle nije sporno, da je raniji stečajni upravitelj Nada Reljić prethodno citiranim očitovanjem prije održavanja ispitnog ročišta od dana 28.05.2018. izravno ukazala stečajnom sudu, da je prijavljena pravna osnova, na kojoj se tražbina Stjepana Dumančić temelji, nastala NAKON otvaranja ovog stečajnog postupka (rješenje o otvaranju stečajnog postupka od 26.07.2017.), slijedom čega nije dvojbeno da je raniji stečajni upravitelj Reljić neupitno ukazala na odlučnu činjenicu i to da se u konkretnom **ne** radi o prijavi tražbine stečajnog vjerovnika, **već** tražbini vjerovnika stečajne mase, koja se ne prijavljuje u stečajni postupak radi ispitivanja i utvrđenja/osporavanja, sukladno izričitim odredbama čl. 137. st. 1. SZ, a koje se ne mogu drugačije tumačiti.*

Slijedom navedenog, prema zauzetom pravnom shvaćanju sudaca iz zapisnika sa sjednice VTS RH od 06.07.2006., raniji uređujući sudac je bio dužan prijavu tražbine Stjepana Dumančić odbaciti kao nedopuštenu, uz obrazloženje da isti na temelju prijavljene pravne osnove nastale NAKON 26.07.2017. (nakon otvaranja stečajnog postupka), takvu tražbinu ne može ostvarivati kao stečajni vjerovnik, već eventualno kao vjerovnik stečajne mase, budući da takve tražbine nisu podobne za raspravljanje pred stečajnim sudom.

Nije sporno, da tražbine proizašle iz pravne osnove, a koja je nastala tijekom trajanja stečajnog postupka, nije podobna za raspravljanje pred stečajnim sudom kao tražbina stečajnog vjerovnika, budući se kao stečajni vjerovnik mogu prijaviti samo osobe, koje u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinsku pravnu tražbinu prema dužniku, a što u konkretnom u odnosu na Stjepana Dumančića i njegovu prijavljenu pravnu osnovu – presudu iz radnog spora sa nastupom pravomoćnosti od dana 29.08.2017., zasigurno nije bio slučaj.

Prema zauzetom shvaćanju iz Komentara Stečajnog zakona, autora dr.sc. Jelene Čuveljak doc. (str. knjige 869.), a u odnosu na zapisnik sa sjednice VTS RH od 06.07.2006., navedeno je da:

„Ne treba miješati (komplicirati) postupak prijavljivanja, ispitivanja, priznavanja ili osporavanja tražbina stečajnih vjerovnika i tražbina vjerovnika stečajne mase, jer se radi o dva različita režima ostvarivanja tražbina i, jednako tako, različitih tražbina.

Naime, zašto bi stečajni upravitelj uopće osporavao ili priznavao tražbinu vjerovnika stečajne mase, kada to nije potrebno i kad on uopće ne treba prijavljivati takvu svoju tražbinu tj. može ju ostvariti, u cijelosti bez prijave.

Drugo je pitanje, je li njegova tražbina iz stečajne mase osnovana ili nije. To se, međutim, ne utvrđuje u parnici na koju bi ga uputio stečajni sudac zbog osporene tražbine u stečaju, nego bi se utvrđivalo u redovitoj parnici u kojoj se raspravlja o kondemnatornom tužbenom zahtjevu, a ne o zahtjevu na utvrđenje.“

Stoga je apsolutno nesporno, da je po osnovi podneska od 20.10.2017. ranijeg stečajnog upravitelja Nade Reljić, raniji uređujući sudac propustio najkasnije na održanom ispitnom ročištu od dana 28.05.2018. odbaciti prijavu tražbine Stjepana Dumančić, budući se u konkretnom radi o prijavi prava, koje nije podobno za raspravljanje unutar stečajnog postupka, a ne kako je raniji uređujući sudac Vesna Sremac Šostar na tom ročištu od 28.05.2018. propustio utvrditi i protivno prisilnom propisu uvažio prijavu takve tražbine tog vjerovnika, odnosno dopustio njezino ispitivanje tj. osporavanje, čak što više na izvještajnom ročištu od 28.05.2018. Stjepanu Dumančić dodijelio pravo glasa, po osnovi lažnog iskaza pred sudom, danog od strane odvjetnika Nikole Klaić, kao opunomoćenika Stjepana Dumančić.

Dakle, unatoč činjenici što prijavljena pravna osnova – Presuda iz radnog spora – ne može predstavljati ovršnu ispravu za prijavljenu tražbinu vjerovnika Stjepana Dumančić, obzirom da tom presudom nije donesena odluka o novčanom iznosu zaostalih plaća, opunomoćenik tog i drugog vjerovnika (Nikole Hranilović), odvjetnik Nikola Klaić lažnim iskazom pred sudom u odnosu na Stjepana Dumančić predložio je dodjelu prava glasa njegovoj stranci, neistinito tvrdeći da njegova stranka raspolaže ovršnom ispravom, a obzirom na okolnost da mu je tražbina osporena.

Na str. br. 1. Zapisnika sa izvještajnog ročišta od 28.05.2018. utvrđeno je sljedeće:

„Vjerovnik Nikola Hranilović i Stjepan Dumančić pozivaju se na odredbu čl. 106. St. 2. i 3. SZ-a i predlažu da se utvrdi da imaju pravo glasa, iako im je tražbina osporena, budući da za iste postoje ovršne isprave“

Dokaz: uvid u Zapisnik sa izvještajnog ročišta od 28.05.2018.

Dakle i pored izvršenog propusta i neosnovanog uvažavanja prijave tražbine Stjepana Dumančić, raniji uređujući sudac je najkasnije na izvještajnom ročištu propustio izvršiti uvid u prijavu tražbine Stjepana Dumančić, čime je propustio utvrditi da li Stjepan Dumančić stvarno raspolaže ovršnom ispravom za svoju prijavljenu i osporenu tražbinu ili ne, te u svrhu eliminacije bilo kakve pogreške u smislu pravilnog upućivanja u parnicu s obzirom na osporavanje, propustio izvršiti bilo kakvu sudsku kontrolu nad iznesenim tvrdnjama odvjetnika Nikole Klaić, koje u naravni predstavljaju svjesno davanje lažnog iskaza pred sudom.

Naime, iz rješenja St-5877/2016-49 od 28.05.2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama jasno i nedvojbeno proizilazi, da je na temelju propusta suca pogrešno upućen stečajni upravitelj u podizanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja, budući se u tom rješenju točkom II. c) izreke upućuje osporavatelj osporenih tražbina tj. stečajni upravitelj na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, a ako osporavatelj tj. stečajni upravitelj ne pokrene parnicu u dodijeljenom roku, smatrat će se da je osporavanje otklonjeno, i to pored činjenice što prijavljena tražbina Stjepana Dumančić na ispitnom ročištu po sili zakona uopće nije smjela biti ispitivana tj. uvažena!!

Dokaz: uvid u točku II. c) izreke rješenja St-5877/2016-49 od 28.05.2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama

- C.) Pored navedenog, ne manje bitna je i činjenica, da je Stjepan Dumančić svoju prijavu tražbine od 22.09.2017. podnio samostalno, bez odvjetničkog zastupanja, dok je na ispitnom ročištu od 28.05.2018. bio zastupan od strane odvjetnika Nikole Klaić, koje zastupanje je raniji uređujući sudac uvažio, BEZ da u stečajnom spisu za odvjetničko zastupanje na tom ročištu ili bilo koju daljnju poduzetu odvjetničku radnju prileži stečajnom spisu ikakva odvjetnička punomoć za tog sudionika postupka.

Dokaz: uvid u stečajni spis St-5877/2016 nakon ispitnog ročišta od 28.05.2018. pa nadalje

- D.) Radi potpunog razumijevanja tijeka stečajnog postupka, podnositeljica ističe da je na izvještajnom ročištu dana 28.05.2018., većina vjerovnika predložila i usvojila prijedlog o razrješenju ranijeg stečajnog upravitelja Nade Reljić, i imenovanju novog upravitelja, Rajke Jagmarević.

Dokaz: uvid u Zapisnik sa izvještajnog ročišta od 28.05.2018.

- E.)** Nakon održavanja ispitnog i izvještajnog ročišta od 28.05.2018., raniji uređujući sudac je u postupkovnom smislu prvenstveno donio i javno objavio rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018. (e-oglasna ploča suda dana 30.05.2018. u 13:03 sati), kojim se pod točkom I. izreke stečajni upravitelj Nada Reljić razrješava dužnosti, te pod točkom II. izreke potvrđuje imenovanje novog stečajnog upravitelja Rajke Jagmarević, dok se pod točkom **V. izreke određuje da je prijašnji stečajni upravitelj dužan predati svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana.**

Dokaz: uvid u Rješenje o razrješenju stečajnog upravitelja i imenovanju novog St-5877/2016-47 od 30.05.2018. (e-oglasna ploča suda dana 30.05.2018. u 13:03 sati)

- F.)** Nakon donošenja i javne objave prethodno citiranog rješenja o razrješenju i imenovanju stečajnih upravitelja, tadašnji stečajni sudac donio je rješenje poslovnog broja St-5877/2016-49 od 28.05.2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Navedeno rješenje objavljeno je na e-Oglasnoj ploči suda **tek 13. lipnja 2018. u 16:01 sati**, odnosno dva dana **prije** isteka prekluzivnog roka za podnošenje žalbe protiv ranije donesenog rješenja o razrješenju stečajnog upravitelja Reljić i imenovanju novog stečajnog upravitelja Jagmarević.

Takvim postupanjem, koje podnositeljica smatra bitnim procesnim propustom, protivno načelu zakonitosti i pravu na učinkovitu sudsku zaštitu, stvorena je situacija koja je, kako će se u kasnijem tijeku ispostaviti, dovela do neravnopravnosti sudionika u postupku te do omogućavanja vršenja izravne zlouporabe procesnih ovlaštenja od strane punomoćnika Nikole Klaića, u ime prijavitelja osporenih tražbina, kako Stjepana Dumančića, tako i Nikole Hranilovića.

Dokaz: uvid u datum i vrijeme javne objave, pa stoga i dostave rješenja St-5877/2016-49 od 28.05.2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama

- G.)** Naime, nepobitno je zapisnički na izvještajnom ročištu od 28.05.2018. utvrđeno, da se odvjetnik Nikola Klaić u ime svojih stranaka Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović NIJE protivio imenovanju novog stečajnog upravitelja, Rajke Jagmarević, čak štoviše, zapisnički je utvrđen navod odvjetnika Klaića u ime njegovih stranaka, „da prepuštaju odluku o imenovanju novog stečajnog upravitelja sudu“, slijedom čega je nedvojbeno da isti na rješenje o imenovanju novog upravitelja, Rajke Jagmarević, nije iznio nikakav materijalno-pravni, niti postupkovno-pravni prigovor, a kako bi ostvario pravni interes za ulaganje žalbe na rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018. o razrješenju i imenovanju stečajnog upravitelja, neovisno o tome da li je sud prilikom potvrđenja navedene odluke počinio koju od bitnih povreda odredaba postupka ili ne.

Dokaz: uvid u Zapisnik sa izvještajnog ročišta od 28.05.2018.

- H.)** Budući da je odvjetnik Nikola Klaić, kao punomoćnik Nikole Hranilovića, posljednjeg dana prekluzivnog roka, 15.06.2018., podnio žalbu protiv rješenja o razrješenju i imenovanju stečajnog upravitelja od 30.05.2018., a imajući u vidu odlučnu okolnost da je, uslijed pogrešnog procesnog postupanja ranijeg uređujućeg suca, rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama objavljeno na e-

Oglasnoj ploči suda dana 13.06.2018. u 16:01 sati, čime je započeo teći prekluzivni rok za pokretanje parnica radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbina Stjepana Dumančića i Nikole Hranilovića, proizlazi da je predmetni stečajni postupak u razdoblju od 3 mjeseca ostao bez stečajnog upravitelja s punim legitimitetom za zastupanje stečajnog dužnika.

Posljedično tome, za vrijeme trajanja prekluzivnog roka iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama St-5877/2016-49 od 28.05.2018. **NIJE** postojala legitimna osoba ovlaštena za pravodobno pokretanje parničnih postupaka radi sudske kontrole osnovanosti osporavanja tražbine Stjepana Dumančića, koji prema prijavljenoj pravnoj osnovi ne može imati položaj stečajnog vjerovnika, već eventualno vjerovnika stečajne mase, i to u zasad neutvrđenom iznosu.

Dokaz: uvid u e-oglasna ploča suda St-5877/2016 od dana 30.05.2018. i od dana 13.06.2018.

Dokaz: uvid u Zapisnik sa ispitnog ročišta od 28.05.2018.

Dokaz: uvid u žalbu vjerovnika Nikole Hranilović, po odvjetniku Nikoli Klaić od 15.06.2018. na rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018 o razrješenju i imenovanju stečajnih upravitelja

- I.) Upravo iz činjenice, da je odvjetnik Nikola Klaić u ime svoje stranke, vjerovnika Nikole Hranilović, (sada pokojnog), bez postojanja ikakvog pravnog interesa izjavio dana 15.06.2018. žalbu na rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018. o razrješenju i imenovanju novog stečajnog upravitelja, u svrhu dokazivanja postojanja propusta ranijeg suca, od odlučujuće je važnosti činjenica, da isti nije sukladno svojoj dužnosti iz čl. 358. st. 1. ZPP navedenu žalbu odbacio kao nedopuštenu, radi činjenice što žalbeni razlozi nisu ispunili uvjete određene odredbama čl. 352. st. 2. ZPP, već je istu za vrijeme trajanja prekluzivnog roka na izjavljivanje žalbe i/ili podnošenje tužbe po uputi stečajnog suda iz Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, uputio na dugotrajno rješavanje žalbenom sudu.

Dokaz: uvid u žalbu Nikole Hranilović, po odvjetniku Nikoli Klaić od 15.06.2018. (str. spis 441 do 444)

Dokaz: uvid u popratno izvješće na izjavljenu žalbu Nikole Hranilović, po odvjetniku Nikoli Klaić od 15.06.2018.

Stoga nije sporan nastup štetne pravne posljedice, i to da je po osnovi kontinuiranog ponavljanja cijelog niza propusta od strane ranijeg uređujućeg suca osporavanje tražbine Stjepana Dumančić otklonjeno, unatoč nedvojbenoj okolnosti da isti po sili Zakona (čl. 137. st. 1. SZ) ne može biti stečajni vjerovnik utvrđene tražbine, već eventualno vjerovnik stečajne mase u za sada neutvrđenom iznosu tražbine, a koja pravna posljedica nesporno predstavlja štetne posljedice na teret svih preostalih vjerovnika, pa tako i ovdje podnositeljice, budući se na taj način tom vjerovniku dodjeljuje pravo, koje mu nedvojbeno ne pripada, uvažava procesno raspolaganje koje je nedopušteno, a čime se dokazuje, da je od strane suda nezakonito uvaženi povlašteni položaj tog vjerovnika.

Slijedom toga, nesporno je da se opisanim štetnim posljedicama kako podnositeljici, tako i svim ostalim vjerovnicima u kontinuitetu krše prava, zajamčena odredbom čl. 29. Ustava RH i čl. 6.1. Europske konvencije.

J.) U vezi s prethodno navedenim, od odlučne je važnosti činjenica i to da je primopredaja između nepravomoćno razriješenog stečajnog upravitelja Nade Reljić i nepravomoćno imenovanog stečajnog upravitelja Rajke Jagmarević **izvršena već dana 08.06.2018.**, u svemu kako to jasno proizilazi iz stanja ovog stečajnog spisa (str. spis 488), dok je žalbu odvjetnik Nikola Klaić na rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018. o razrješenju i imenovanju novog stečajnog upravitelja izjavio zadnjeg dana prekluzivnog roka odnosno dana 15.06.2018., odnosno dva dana nakon što je stečajni sud po ranijem stečajnom sucu dana 13.06.2018. javno objavio rješenje St-5877/2016-49 od 28.05.2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Stoga je propust sa dalekosežnim štetnim posljedicama ranijeg uređujućeg suca nedvojben, budući je Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama St-5877/2016-49 od 28.05.2018. javno objavljen dana 13.06.2018., dakle prije nego se znalo koji stečajni upravitelj legitimno predstavlja stečajno tijelo ovog stečajnog postupka, a da bi po osnovi osporavanja tražbina od strane legitimnog stečajnog upravitelja na ispitnom ročištu mogle biti pravovremeno poduzete parnične radnje, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja ili u konačnici radi ulaganja žalbe na takvo rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, sa u potpunosti pogrešnom uputom u odnosu na osporavanje tražbine Stjepana Dumančić, budući da isti evidentno ne raspolaže ovršnom ispravom za svoju prijavljenu tražbinu, a što je raniji sudac propustio utvrditi prilikom izdavanja upute.

Da se radi o grubom propustu u obavljanju sudačke dužnosti od strane ranijeg uređujućeg suca, dodatno se dokazuje činjenicom, što je taj sudac zadnji dan prekluzivnog roka za izjavljivanje žalbe na rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018. o razrješenju i imenovanju novog stečajnog upravitelja, dodatno **donio Zaključak St-5877/2016-50 od 15.06.2018.** (e-oglasna ploča 15.06.2018. u 12:02 sati) kojim je u točki I. izreke naložio stečajnim upraviteljima provesti primopredaju dužnosti u roku od 15 dana od primitka tog zaključka te o primopredaji izvijestiti sud, **a što je u potpunosti oprečno nalogu iz točke V. izreke Rješenja St-5877/2016-47 od 30.05.2018. o razrješenju i imenovanju novog stečajnog upravitelja**, kojim se određuje da je prijašnji stečajni upravitelj dužan predati svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana.

U kontekstu prethodno navedenog odlučno je istaknuti, da je raniji uređujući sudac, uslijed očitog procesnog propusta, protivno načelu zakonitosti i pravu na učinkovitu sudsku zaštitu, izdao naredbu sadržanu u Zaključku poslovni broj St-5877/2016-50 od 15.06.2018. (objavljenom na e-Oglasnoj ploči suda 15.06.2018. u 12:02 sati), prije nego što je utvrdio nastup pravomoćnosti rješenja poslovni broj St-5877/2016-47 od 30.05.2018. o razrješenju dotadašnjeg i imenovanju novog stečajnog upravitelja.

Navedenim postupanjem raniji sudac je, neovisno o činjenici da je primopredaja dužnosti faktično već bila izvršena, ponovnom i međusobno oprečnom naredbom naložio istu radnju prije nego što je rješenje o razrješenju i imenovanju postalo pravomoćno, odnosno prije nego su mogle nastupiti njegove pravne posljedice.

Nije sporno, da je time stvorena dodatna pravna nesigurnost u pogledu ovlaštenja za zastupanje stečajne mase i poduzimanje procesnih radnji u predmetnom postupku.

Dokaz: uvid u Zaključak St-5877/2016-50 od 15.06.2018. (e-oglasna ploča 15.06.2018. u 12:02 sati)

K.) Da je, nakon što je izvršena primopredaja dužnosti između ranije upraviteljice Reljić i nove upraviteljice Jagmarević od dana 08.06.2018 ovaj stečajni postupak po osnovi izravnog propusta ranijeg uređujućeg suca ostao puna 3 mjeseca BEZ legitimnog stečajnog upravitelja, dokazuje se činjenicom da je Rajka Jagmarević temeljem ponavljanja postupka pred prvostupanjskim sudom

imenovana na mjesto novog stečajnog upravitelja Rješenjem St-5877/2016-69 od 03.09.2018., dakle punih 66 dana nakon isteka prekluzivnog roka za rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od 28.05.2018., a koje rješenje sadrži uputu ranijeg stečajnog suca za pokretanje parnice od strane stečajnog upravitelja radi dokazivanja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine Stjepana Dumančić ili podizanja žalbe na to rješenje, i to upravo iz razloga što ta tražbina nikada nije smjela biti predmet ispitivanja na ispitnom ročištu, te podredno iz razloga što prijavljeni vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom.

Dokaz: uvid u Rješenje St-5877/2016-69 od 03.09.2018. o razrješenju i imenovanju stečajnog upravitelja, Rajke Jagmarević

- L.) Vjerovnik Stjepan Dumančić, po odvjetniku Nikoli Klaić podneskom od 28.03.2019. obavijestio je stečajni sud da stečajni upravitelj nije pokrenuo parnicu na koju je upućen rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama od 28.05.2018., te je predložio da se temeljem odredbe čl. 271. st. 2. izvrši ispravak tablice stečajnog suca, na način da se prijavljena i osporena tražbina tog vjerovnika u iznosu od 73.419,55 € / 553.179,57 kn utvrdi kao pravomoćno priznata tražbina I. višeg isplatnog reda.

Podnositeljica ističe, da je u potpunosti nedvojbeno, da se odvjetnik Nikola Klaić, koji nije pravno neuka osoba, podneskom od 28.03.2019. svjesno koristio nedopuštenim raspolaganjima stranke, budući je kao odvjetnik, ali i kao bivši stečajni upravitelj, i te kako morao biti svjestan činjenice, da se u slučaju tražbine Stjepana Dumančić ne radi o tražbini „stečajnog vjerovnika“, već eventualno vjerovnika stečajne mase, kao što je morao biti svjestan činjenice da je upravo on, kao opunomoćenik svoje druge stranke, Nikole Hranilović, kao vjerovnika sa u cijelosti osporenim tražbinom, bez posjedovanja ikakvog pravnog interesa izjavio žalbu na rješenje St-5877/2016-47 od 30.05.2018., čime je kao opunomoćenik jednog vjerovnika (Hranilović) nezakonito omogućio drugom vjerovniku (Dumančić) „otklanjanje osporavanja“ njegove tražbine, obzirom na nepostojanje legitimnog stečajnog upravitelja, a koji bi imao ovlaštenje za vrijeme trajanja prekluzivnog roka iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 28.05.2018. za pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine Stjepana Dumančić.

S obzirom na pomanjkanje stvarnog pravnog interesa u izjavljenoj žalbi od 15.06.2018., nesporno je da je odvjetnik Nikola Klaić, svjesno i s nedopuštenim ciljem zlorabio procesna ovlaštenja, utemeljena na cijelom nizu propusta ranijeg uređujućeg suca, samo kako bi svojoj drugoj stranci, Stjepanu Dumančić protupravno priskrbio utvrđenje „stečajne“ tražbine i status „stečajnog vjerovnika“, kao i sva prava koja iz istog proizlaze, a što je s aspekta poštenja i zakonitosti društveno neprihvatljivo i štetno, pa stoga nedopušteno.

Dokaz: uvid u prijedlog Stjepana Dumančić po odvjetniku Nikoli Klaić od 28.03.2019.

Kao ne manje bitnu činjenicu, podnositeljica ističe da niti uz podneseni prijedlog odvjetnika Nikole Klaića u ime Stjepana Dumančić od 28.03.2019. niti uz bilo koji daljnji podnesak ne prileži ikakva odvjetnička punomoć za zastupanje, već je iza podnesenog prijedloga od 28.03.2019. i svih priloženih priloga istome **u stečajnom spisu pod brojem stranice 1108. uvezana PRAZNA stranica**, u svemu kako je to podnositeljica izvršenim uvidom u predmetni spis dana 18.08.2025. utvrdila.

Dokaz: uvid u str. br. 1108. stečajnog spisa St-5877/2016

M.) U nastavnom dijelu postupka, odlučno je da je raniji uređujući sudac rješenjem St-5877/2016-111 od 23.04.2019 odbio prijedlog Stjepana Dumančić po odvjetniku Klaić od 28.03.2019. radi ispravka tablice stečajnog suca sa potpuno pogrešnim, nepotpunim i iluzorno utvrđenim razlozima.

Iz obrazloženja rješenja St-5877/2016-111 od 23.04.2019. proizilazi da je raniji uređujući sudac utvrdio sljedeće:

„Prema odredbi članka 271. stavak 2. SZ-a (NN 71/15, 104/17), osoba koja uspije u parnici, odnosno stečajni vjerovnik tražbine čije je osporavanje otklonjeno, može tražiti od suda ispravak tablice iz članka 264. ovoga Zakona, međutim, ovaj sud je na osnovu uvida u citiranu pravomoćnu i ovršnu presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu, broj Pr-25/12 od 11. svibnja 2016. utvrdio da se ista odnosi samo na utvrđenje da je nedopušten otkaz ugovora o radu i nalaže vraćanje na rad i u radni odnos ovdje predlagatelja (listovi 1069-1075 spisa).

Iz navedenog proizilazi da predlagatelj nema ovršnu ispravu za tražbinu prijavljenu u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom u iznosu od 553.179,57 kn., a niti je dokazao da je nakon pravomoćnosti citirane presude pokrenuo postupak radi isplate zaostalih plaća s osnova nezakonitog otkaza pred nadležnim sudom,

Iako je ovaj sud rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama, broj gornji, od 28. svibnja 2018. u točki II c), a koja se odnosi na stečajnog vjerovnika STJEPANA DUMANČIĆ iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 43266041842, za prijavljenu tražbinu u iznosu od 553.179,57 kn, a koja je osporena od strane stečajnog upravitelja, odlučio da u parnicu upućuje stečajnog upravitelja, umjesto stečajnog vjerovnika, prema mišljenju ovog suda, budući da je stečajni vjerovnik zastupan po odvjetniku i nije neuka stranka, to je isti mogao uložiti žalbu na citirano rješenje, odnosno, trebao je pokrenuti postupak radi utvrđenja opstojnosti svoje tražbine, sukladno članku 266 stavku 1 SZ-a.

Dokaz: uvid u obrazloženje rješenja St-5877/2016-111 od 23.04.2019.

Nesporno je, da je raniji uređujući sudac najkasnije prilikom donošenja prethodno citiranog rješenja od 23.04.2019. propustio utvrditi, da se u konkretnom radi o tražbini koja nije podobna za ispitivanje unutar stečajnog postupka, budući se radi o tražbini vjerovnika stečajne mase, a osobito iz razloga što je „na osnovu uvida u citiranu pravomoćnu i ovršnu presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu, broj Pr-25/12 od 11. svibnja 2016.“, najkasnije tada bio dužan utvrditi da je pravna osnova prijavljene tražbine Stjepana Dumančić nastala tijekom trajanja ovog stečajnog postupka, a ne ranije, slijedom čega isti uopće ne posjeduje pravnu osnovu niti zakonsko utemeljenje, kao potencijalni stečajni vjerovnik prijavljivati svoju tražbinu unutar stečajnog postupka, pa stoga niti tražiti ispravak tablice stečajnog suca, budući se tražbine vjerovnika stečajne mase u tablice stečajnog suca iz čl. 264. SZ ne evidentiraju.

N.) Ustrajanjem na izvršenju ispravka tablice stečajnog suca, vjerovnik Stjepan Dumančić po odvjetniku Nikoli Klaić podigao je žalbu na prethodno citirano rješenje, koja je od strane VTS RH rješenjem Pž-3546/2019-2 od 30.05.2019. uvažena, prvostupanjsko rješenje ukinuto i predmet je vraćen na ponovno postupanje.

Dokaz: uvid u rješenje VTS RH Pž-3546/2019-2 od 30.05.2019.

Podnositeljica posebno ističe da odluka sadržana u rješenju VTS RH Pž-3546/2019-2 od 30.05.2019., kao ni razlozi na kojima se ista temelji, nisu od utjecaja na nepobitnu činjenicu da je raniji sudac, uslijed propusta u postupanju, uvažio tražbinu Stjepana Dumančić, na način da je dopustio njezino ispitivanje i osporavanje, sa svim pravnim posljedicama, koje na temelju takvog postupanja nastaju.

Naime, drugostupanjski sud, polazeći od obrazloženja ukinutog prvostupanjskog rješenja, nije imao zakonsku osnovu za utvrđenje pravne naravi predmetne tražbine, odnosno za zaključak da se ne radi o tražbini stečajnog vjerovnika, već isključivo o tražbini vjerovnika stečajne mase.

To osobito stoga što se prvostupanjski sud u obrazloženju ukinutog rješenja ograničio isključivo na utvrđenje da predmetni vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom, pri čemu je takvo utvrđenje, imajući u vidu sadržaj i stanje isprava u spisu, u cijelosti manjkavo i pogrešno, a koje postupanje je proizvelo dalekosežne štetne posljedice, na teret svih vjerovnika, pa tako i ovdje podnositeljice.

- O.)** *U ponovljenom postupku raniji uređujući sudac donio je rješenje poslovni broj St-5877/2016-129 od 13.06.2019., pri tome u bitnome ponavljajući samo svoje nepotpuno i promašeno utvrđenje da vjerovnik Stjepan Dumančić ne raspolaže ovršnom ispravom.*

Takvim postupanjem raniji uređujući sudac u potpunosti je zanemario načelo zakonitosti te pravo stranaka na učinkovitu sudska zaštitu.

Naime, s jedne strane riječ je o tražbini koja po svojoj pravnoj naravi ne predstavlja stečajnu tražbinu, slijedom čega ista ne može biti uvrštena u tablice stečajnog suca kao utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika I. višeg isplatnog reda.

*S druge strane, sud je u cijelosti propustio jasno utvrditi, da je tek **naknadnim** postupanjem suda, nakon održanog ispitnog ročišta, dakle tek povodom postavljenog prijedloga od 28.03.2019. Stjepana Dumančić za ispravak tablice stečajnog suca, tek onda izvršio uvid u prijavljenu pravnu osnovu tražbine, odnosno tek onda ispitaio i utvrdio nepostojanje ovršne isprave tog vjerovnika.*

Stoga nije sporno, da je na temelju izravnog propusta ranijeg uređujućeg suca sa ispitnog ročišta dana 28.05.2018. ostala na snazi u cijelosti nepravilna sudska uputa stečajnom upravitelju na podizanje parnice kao i sve pravne posljedice, koje iz takve pogrešne upute proizilaze, i to upravo u ključnom trenutku kada stečajni upravitelj, kao legitimno stečajno tijelo, nije postojao.

Dokaz: uvid u rješenje St-5877/2016-129 od 13.06.2019.

U demokratskom društvu utemeljenom na vladavini prava, podnositeljica drži nedopustivim toleriranje bilo kakve opstojnosti pravne nesigurnosti pred sudom, kao i izravno stavljanje svih vjerovnika, pa tako i podnositeljice u odnosu na prava Stjepana Dumančić, u podređen položaj.

Takav položaj posljedica je niza propusta u postupanju upravo ranijeg uređujućeg suca, čime su u ovom postupku izravno povrijeđena temeljna načela pravne sigurnosti, ravnopravnosti i jednakosti, kao i zakonitosti sudske postupanja.

Naime nedopustivo je, da naslovni i viši sud, nakon provedbe više žalbenih postupaka, dovedu do pravomoćnog utvrđenja tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 73.419,55 EUR / 553.179,57 kn u korist određenog vjerovnika, u situaciji kada njegova tražbina po svojoj pravnoj naravi uopće ne može predstavljati tražbinu „stečajnog“ vjerovnika, već eventualno i samo vjerovnika stečajne mase.

Stoga je u potpunosti nesporno, da se prema prisilnom propisu takvom vjerovniku ne mogu priznati procesnopravna ni materijalnopravna ovlaštenja, koja pripadaju samo „stečajnim vjerovnicima“ u okviru stečajnog postupka, sa posebnim naglaskom na činjenicu, da pri tome ni sam iznos tražbine nije bio podvrgnut zakonitoj i cjelovitoj sudskoj kontroli, s obzirom na sadržaj isprava, koje prileže stečajnom spisu, osobito u odnosu na priležuću potvrdu HZMO-a od 06.12.2019.

- P.)** Nadalje, kao odlučnu činjenicu podnositeljica ističe, da je na održanoj posebnoj skupštini vjerovnika dana 11.12.2019. raniji uređujući sudac izvršio temeljem prijedloga stečajnog vjerovnika Amre Bajraktarević Merkaš uvid u javnoovjerovljenu ispravu iz prijave tražbine vjerovnika Nikole Hranilović, te utvrdio da je tom vjerovniku **prestala postojati tražbina namirenjem prije otvaranja ovog stečajnog postupka**, slijedom čega mu je uskraćeno pravo glasa za osporenu tražbinu.

Dokaz: uvid u raspravno rješenje iz Zapisnika sa posebne skupštine vjerovnika od 11.12.2019.

Podnositeljica ističe ovu činjenicu kao odlučnu, budući da utvrđenja ranijeg uređujućeg suca od strane vjerovnika Nikole Hranilović niti kojom kasnije izjavljenom žalbom nije osporavano, a da bi takva utvrđenja drugostupanjski sud bio u prilici u odnosu na zakonitost u postupanju nižeg suda preispitivati, **slijedom čega odluka iz raspravnog rješenja od 11.12.2019. i dalje polučuje izravan pravni učinak**, apsolutno neovisno o daljnjim utvrđenjima iz odluka kasnijih prvostupanjskih i drugostupanjskih rješenja

U konačnici, budući da vjerovnik Nikola Hranilović niti jednim kasnije izjavljenim žalbenim navodom nije prigovarao razlozima donošenja raspravnog rješenja stečajnog suda od 11.12.2019., nedvojbeno je na taj način priznao odlučnu činjenicu, da je cjelokupna prijavljena tražbina prestala postojati namirenjem i to primitkom uplate od 320.000,00 € prije otvaranja stečajnog postupka, te provedbom diobe temeljem rješenja od 10.10.2019.

- Q.)** Nadalje, kao odlučnu činjenicu, u odnosu na zakonitost i pravilnost prilikom izrade i podnošenja kasnije podnesenog konačnog stečajnog plana, podnositeljica ističe da su na posebno održanoj skupštini dana 30.08.2021. pod točkom 4. dnevnog reda vjerovnici **jednoglasno** donijeli sljedeću odluku:

“Utvrdjuje se da je jednoglasno prihvaćena odluka kojom se nalaže stečajnom upravitelju da nastavi pregovore za mirno rješavanje spora sa Gradom Zagrebom i sklapanje izvansudske nagodbe na način da se potraživanje iz spornog Rješenja o ovrsi od 25.02.2020. **uvrsti u stečajni plan**, a da Grad Zagreb obustavi provedbu istog.“

Dokaz: uvid u odluku točke 4. dnevnog reda iz Zapisnika sa posebne skupštine vjerovnika od 30.08.2021.

Dakle nije sporno, da raniji uređujući sudac (drugi po redu, sudac Danijela Uzelac Ljubić) prilikom kasnije donesene odluke St-5877/2016-365 od 07.11.2024., kojim se uskraćuje potvrda konačnog stečajnog plana, u odnosu na zakonitost i pravilnost u postupanju prilikom izrade i donošenja toga plana, nije ispitivao niti cijenio odlučnu činjenicu, da su radi nastupa nepredviđene okolnosti provedbe nezakonite ovrhe od strane Grada Zagreba nad stečajnom masom dužnika, vjerovnici jednoglasnom odlukom sa ročišta od 30.08.2021. izravno naložili stečajnom upravitelju izradu izmjene stečajnog

plana, a koju izmjenu su u smislu „konačnog stečajnog plana“ potrebitim većinama kasnije prihvatili izglasavanjem ZA provedbu istog.

Stoga, podnositeljica ističe, da kako navedenu odlučnu činjenicu nije niti ispitivao niti cijenio prvostupanjski sud prilikom donošenja odluke o uskrati konačnog stečajnog plana od 07.11.2024., isto nije učinio niti drugostupanjski sud prilikom donošenja odluke PŽ-4633/2024-3 od 11.12.2024., unatoč jasno iznesenim žalbenim navodima žalitelja (žalbe stečajnog dužnika po stečajnom upravitelju, žalbe ovdje podnositeljice, žalbe stečajnog vjerovnika Amre Bajraktarević Merkaš i zasebno uložene žalbe Amre Bajraktarević Merkaš kao razlučnog vjerovnika).

- R.) Pored svega navedenog u odnosu na izravno kršenje načela pravne sigurnosti i opstojnosti takvog nezakonitog stanja postupka, od iznimne i krucijalne je važnosti odlučna činjenica, koja proizilazi iz Zapisnika sa održanog ročišta za raspravljanje i glasanje o konačnom stečajnom planu od 20.07.2022. (str. 2, zadnji pasus).

Tim zapisnikom utvrđeno je, da je na tom ročištu prisutni odvjetnik Nikola Klaić u ime i u odsutnosti vjerovnika Stjepana Dumančić i bez prilježne odvjetničke punomoći predložio, da se vjerovniku u cijelosti osporene tražbine, Nikoli Hranilović, ponovno prizna pravo glasa temeljem odredbi čl. 106. st. 4. SZ., a koje pravo je tom vjerovniku raspravnim rješenjem stečajnog suda u ranijem tijeku postupka uskraćeno (ročište od 11.12.2019).

Dokaz: uvid u Zapisnik sa ročišta za raspravljanje i glasanje o konačnom stečajnom planu od 20.07.2022.

Dakle, s jedne strane odvjetnik Klaić, koji nije pravno neuka osoba, svjestan nepostojanja stvarne i utemeljene pravne osnove, da njegova stranka Stjepan Dumančić stekne status „stečajnog vjerovnika“, neovlašteno i bez zadržke zlorabi kontinuirane pogreške i propuste ranijeg uređujućeg suca, te svjesnom zlorabom procesnih ovlaštenja u ime tog vjerovnika predlaže dodjelu prava glasa svojoj drugoj stranci, vjerovniku osporene tražbine Nikoli Hranilović, samo kako bi za vjerovnika Hranilović osigurao procesnu dopustivost izjavljivanja žalbe na rješenje, ukoliko se stečajni plan potrebitim većinama vjerovnika uspješno izglasa i od strane suda potvrdi.

S druge strane, raniji uređujući sudac, uvažava takve prijedloge odvjetnika Klaića bez postojanja punomoći u ime Stjepana Dumančić, propuštajući pri tome utvrditi odlučnu činjenicu, da prema stvarnom stanju isprava iz stečajnog spisa, Stjepan Dumančić po sili zakona ne može biti stečajni vjerovnik utvrđene tražbine, a da bi isti imao ovlaštenje za bilo kakvo procesno postupanje na bilo kojem ročištu skupštine vjerovnika, a posebice da NEMA NITI MOŽE IMATI ovlaštenja za procesno postupanje na ročištu za glasanje o konačnom stečajnom planu u vidu podnošenja prijedloga stečajnog vjerovnika s pravom glasa temeljem odredbi čl. 106. st. 4. SZ.

Da je raniji uređujući sudac, protivno pravnoj sigurnosti i ovoga puta podržao vlastite propuste, proizilazi iz činjenice, da je na tom ročištu (str. 3. Zapisnika) odbio prijedlog Stjepana Dumančić i uskratio pravo glasa Nikoli Hranilović.

Odbijanjem, umjesto odbacivanjem prijedloga, je raniji uređujući sudac, u stvari, uvažio svjesnu zlorabu procesnih ovlaštenja od strane odvjetnika Nikole Klaić u ime Stjepana Dumančić, i to unatoč notornoj činjenici da je upravo na temelju prethodno opisanih propusta suda tom vjerovniku nezakonito dodijeljen status „stečajnog vjerovnika utvrđene tražbine I. višeg isplatnog reda s pravom glasa“, iako njegova prijavljena tražbina po svojoj pravnoj naravi to nije, a što je raniji uređujući sudac najkasnije prilikom donošenja rješenja St-5877/2016-129 od 13.06.2019. (tri godine prije održavanja

ročišta za raspravljanje i glasanje o stečajnom planu od 20.07.2022.) radi izbjegavanja bilo kakve ugroze pravne sigurnosti ovog postupka bio dužan utvrditi.

Nije sporno, da je opisanim postupanjem, protivnom načelu zakonitosti i pravne sigurnosti, upravo raniji uređujući sudac stvorio nezakonitu pravnu osnovu dopustivosti podnošenja žalbe vjerovnika Nikole Hranilović, po odvjetniku Nikoli Klaić protiv rješenja St-5877/2016-267 od 26.07.2022., kojim je prvotno konačni stečajni plan potvrđen.

Dokaz: uvid u obrazloženje rješenja St-5877/2016-267 od 26.07.2022. o potvrdi konačnog stečajnog plana

- S.) Iz izjavljene žalbe od 11.08.2022 vjerovnika Nikole Hranilović, zastupanog po odvjetniku Nikoli Klaić, kao jedine izjavljene žalbe protiv rješenja o potvrdi konačnog stečajnog plana, St-5877/2016-267 od 26.07.2022. razvidno je, da je Nikola Hranilović konačnom stečajnom planu prigovarao u smislu zakonitosti njegove izrade, sadržaja i donošenja, unatoč nedopuštenosti takvih žalbenih navoda, budući da Nikola Hranilović, zastupan na ročištu za raspravljanje dana 20.07.2022. po odvjetniku, u smislu odredbi čl. 337. SZ nije pismeno ili usmeno na zapisnik prigovorio stečajnom planu, niti se je upustio u dokazivanje, da je tim stečajnim planom u lošijem položaju od onoga u kojem bi bio da tog plana nema.

Nije sporno, da bi isključivo prethodnim ispunjenjem odredbe čl. 337. SZ najkasnije na ročištu za raspravljanje o stečajnom planu dana 20.07.2022., vjerovnik Hranilović stekao pravni interes u smislu dopustivosti izjavljivanja žalbenih navoda na rješenje o potvrdi stečajnog plana od 26.07.2022. u vidu pravilnost i zakonitost u postupanju prilikom izrade i donošenja konačnog stečajnog plana, a što vjerovnik Hranilović najkasnije na ročištu za raspravljanje NIJE učinio, unatoč brojim pitanjima, postavljenim za vrijeme rasprave upravo od strane odvjetnika Nikole Klaić, kada je najkasnije u ime svoje stranke Hranilović imao mogućnost i ovlaštenje disponirati svojim pravima u smislu odredbi čl. 337. SZ.

Stoga je apsolutno nesporno, da je dopuštenost jedino izjavljene žalbe vjerovnika Nikole Hranilović protiv rješenja o potvrdi konačnog stečajnog plana St-5877/2016-267 od 26.07.2022. utemeljena na nedopuštenim raspolaganjima (čl. 3. st. 3. ZPP, a koje sud ne smije uvažiti) odvjetnika Nikole Klaić, kao zajedničkog odvjetnika Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović, koji je u ime vjerovnika Dumančić, postavljanjem prijedloga iz čl. 106. st. 4. SZ zloupotrijebio procesna ovlaštenja, budući je s aspekta poštenja i zakonitosti djelovao protivno društvenim normama.

Naime, zajednički odvjetnik Nikola Klaić stranaka Dumančić i Hranilović bio je i morao je biti najkasnije na ročištu za raspravljanje o konačnom stečajnom planu dana 20.07.2022. i te kako svjestan odlučne činjenice, i to da je raniji uređujući sudac na temelju odlučnog propusta prijavljenu tražbinu vjerovnika Stjepana Dumančić u cijelosti na zakonu neosnovano ispitivao, te na temelju daljnjih kontinuiranih pogrešnih radnji dopustio, da se tražbina tog vjerovnika uvrsti kao utvrđena tražbina I. višeg isplatnog reda kao „stečajnog vjerovnika“, čime je vjerovniku Dumančić na takav pogrešan i u potpunosti protupravan način, bez ikakve stvarne pravne osnove i zakonskog utemeljenja, omogućio disponiranje pravima iz čl. 106. SZ, koja tom vjerovniku, kao vjerovniku stečajne mase nedvojbeno ne pripadaju.

Dokaz: uvid u žalbu Nikole Hranilović, po odvjetniku Nikoli Klaić od 11.08.2022. protiv rješenja o potvrdi konačnog stečajnog plana, St-5877/2016-267 od 26.07.2022.

T.) Rješenjem VTS RH Pž-4608/2022-3 od 19.12.2022. ukinuto je rješenje o potvrdi konačnog stečajnog plana St-5877/2016-267 od 26.07.2022., te je predmet vraćen na ponovno postupanje, u bitnome iz sljedećih razloga:

- pod točkom 20. obrazloženja viši sud utvrđuje, da je prvostupanjski sud neosnovano uskratio pravo glasa prilikom glasovanja o stečajnom planu žalitelju Nikoli Hranilović, **NE** ispitujući pri tome stvarnopravna ovlaštenja vjerovnika Dumančić kao „stečajnog vjerovnika utvrđene tražbine“, niti način stjecanja takvih ovlaštenja, odnosno ne ispitujući pri tome da li taj vjerovnik na zakonu utemeljeno raspolaže ovlaštenjem za podnošenje prijedloga temeljem odredbi čl. 106. st. 4. SZ, da se na ročištu za glasanje o konačnom stečajnom planu dana 20.07.2022. drugom vjerovniku Nikoli Hranilović ponovno dodijeli ranije uskraćeno pravo glasa, a da bi Nikola Hranilović dopušteno mogao izjaviti predmetnu žalbu.
- s obzirom na prividno stvorenu fikciju o dopustivosti izjavljivanja žalbe Nikole Hranilović od 11.08.2022., po točkom 24. obrazloženja viši sud utvrđuje, da se u konkretnom radi o uvjetnom stečajnom planu, pa da ga stečajni sud nije mogao potvrditi (čl. 335. SZ) u trenutku kada je to učinio.

Dokaz: uvid u rješenje VTS RH Pž-4608/2022-3 od 19.12.2022

Podnositeljica kao iznimno ključnu činjenicu ističe, da se upravo navedenim dokazuje dalekosežnost u nastanku štetnih posljedica na teret svih vjerovnika ovog stečajnog postupka, a koje su isključivo utemeljene na propustima ranijeg uređujućeg suca prilikom uvažavanja prijavljene tražbine Stjepana Dumančić, koja može biti samo tražbina stečajne mase i to u neutvrđenom iznosu, budući da je po osnovu dodjele i uvažavanja prava tom vjerovniku, koja mu u odnosu na prijavljenu pravnu osnovu po sili zakona ne mogu pripadati, upravo raniji uređujući sudac omogućio da njegova odluka o potvrdi konačnog stečajnog plana po osnovi nedopuštene (jedino izjavljene) žalbe vjerovnika Hranilović bude ukinuta i predmet vraćen na ponovno postupanje.

Stoga podnositeljica drži apsolutno nespornim, da su svi vjerovnici na temelju dalekosežnih štetnih posljedica, prouzročenih upravo po ranijem uređujućem sucu, izravno onemogućeni u ostvarenju prava na namirenje temeljem provedbe uspješno izglasanog konačnog stečajnog plana potrebitim većinama vjerovnika.

U.) Nadalje, odlučna je činjenica, da je raniji uređujući sudac odmah po primitku citiranog drugostupanjskog rješenja od 19.12.2022. donio Zaključak St-5877/2016-283 od 10.01.2023. i ispravak Zaključka St-5877/2016-284 od 12.01.2023. kojim nalaže strateškim partnerima / kupcima u roku od 15 dana od dana objave tog zaključka na sudski depozit naslovnog Suda uplatiti kumulativni iznos od 577.344,23 €, u svrhu provedbe konačnog stečajnog plana, **što su isti i učinili.**

Stoga je nepobitna činjenica, da sve i da je rješenje St-5877/2016-267 od 26.07.2022. o potvrdi konačnog stečajnog plana postalo pravomoćno, u slučaju da vjerovnik Nikola Hranilović nije uložio žalbu ili da mu je ista odbačena kao nedopuštena, (a što nije!!), nedvojbeno je da bi raniji uređujući sudac sa utvrđenim postojanjem uvjetnosti stečajnog plana, **ali i bez takvog utvrđenja**, mogao u postupovnom smislu dalje postupati samo na način, da naloži strateškim partnerima / kupcima izvršenje uplate novčanih sredstava, a kako bi se uspješno izglasani konačni stečajni plan mogao i provesti.

Dokaz: uvid u Zaključak St-5877/2016-283 od 10.01.2023. i ispravak Zaključka St-5877/2016-284 od 12.01.2023.

Slijedom navedenog podnositeljica drži nespornim, da je ulaganje žalbe vjerovnika Nikole Hranilović na navedeno rješenje od strane vjerovnika Nikole Hranilović predstavlja nedopušteno raspolaganje iz čl. 3. st. 3. ZPP, a koje sud nije smio uvažiti, budući da je isto u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

Dakle, odvjetnik Nikola Klaić u ime svojih stranka Dumančić i Hranilović svjesno i sa nedopuštenom namjerom je zloupotrijebio kontinuirane propuste ranijeg uređujućeg suca, kako bi onemogućio ostvarivanje zajamčenog prava na namirenje svih vjerovnika pravomoćno utvrđenih tražbina, pa tako i ovdje podnositeljice, budući da je na opisani način provedba konačnog stečajnog plana onemogućena, a čime su nastale štetne posljedice za sve vjerovnike po osnovi očite pogreške suda.

- V.) Nakon što su svi strateški partneri / kupci kumulativno izvršili uplatu u punom iznosu od 577.344,23 €, raniji uređujući sudac donio je rješenje St-5877/2016-321 od 05.12.2023., bez da je u smislu odredbe čl. 334. SZ ili pak odredbe čl. 335. SZ u ponovljenom postupku prvobitno donio odluku o konačnom stečajnom planu.

Dakle, za vrijeme trajanja naloženog ponavljanja postupka donošenja odluke o konačnom stečajnom planu, raniji uređujući sudac je rješenjem St-5877/2016-321 od 05.12.2023. stavio izvan snage rješenje toga suda, St-5877/2016-209 od 15.01.2020., a kojim se određuje obustava unovčenja i diobe stečajne mase dužnika pod razlučnim pravom, „jer bi zbog daljnje obustave mogla nastupiti znatna šteta za stečajnu masu.“, BEZ da je u ponovljenom postupku prvobitno donio odluku o konačnom stečajnom planu, i to unatoč tome što su razlozi uvjetnosti toga plana izvršenim uplatama strateških partnera / kupaca u potpunosti bili otklonjeni.

Dokaz: uvid u rješenje St-5877/2016-321 od 05.12.2023.

Činjenica da je drugostupanjski sud rješenjem VTS RH Pž-55/2024-2 od 15.01.2024. odbio žalbu ovdje podnositeljice, stečajnog i razlučnog vjerovnika i žalbu stečajnog upravitelja, te potvrdio rješenje suda prvog stupanja St-5877/2016-321 od 05.12.2023. nije od utjecaja, budući da drugostupanjski sud u tom žalbenom postupku unutar zakonom propisanih ovlasti nije imao mogućnost ispitivati, da je uopće do donošenja ranijeg drugostupanjskog rješenja VTS RH Pž-4608/2023-3 od 19.12.2022. o ukidanju potvrde konačnog stečajnog plana došlo temeljem isključivo nedopuštenog raspolaganja vjerovnika Stjepana Dumančić, zastupanog po odvjetniku Nikoli Klaić, koji nije pravno neuka osoba, a čime je dalekosežnost posljedica na teret vjerovnika po osnovi kontinuiranih propusta ranijeg uređujućeg suca dodatno dokazana.

Dokaz: uvid u rješenje VTS RH Pž-55/2024-2 od 15.01.2024.

- W.) Daljnjim tijekom postupanja, raniji uređujući sudac je u kontinuitetu obijao i/ili odbacivao svaki dodatni pokušaj ovdje podnositeljice i/ili drugih stečajnih i razlučnih vjerovnika, da se radi zakonite daljnje provedbe ovog stečajnog postupka pravilno i potpuno utvrde sve okolnosti u odnosu na tražbinu vjerovnika Stjepana Dumančić i vjerovnika osporene tražbine, Nikole Hranilović (sada pokojnog), oba zastupana po odvjetniku Nikoli Klaić, kao što je Rješenjem St-5877/2016-343 od 20.02.2024. odbačen kao nedopušten prijedlog stečajnog i razlučnog vjerovnika Amre Bajraktarević Merkaš iz podneska od 19.02.2024., da prvostupanjski sud prvenstveno, prije bilo kakvog daljnjeg postupanja

u predmetu, sukladno odredbi čl. 334. st. 2. SZ donese rješenje o potvrdi konačnog stečajnog plana, budući su razlozi uvjetnosti toga plana u međuvremenu otpali, odnosno u protivnom da donese odluku o uskrati toga plana temeljem odredbi čl. 335. SZ., a sve s obzirom da se stečajni postupak u tom trenutku nalazio u stadiju ponavljanja postupka u odnosu na donošenje odluke o stečajnom planu.

Dokaz: uvid u rješenje St-5877/2016-343 od 20.02.2024.

- X.) Rješenjem VTS RH Pž-1239/2024-2 od 20.03.2024. uvažena je žalbe stečajnog i razlučnog vjerovnika, te je prvostupanjsko rješenje St-5877/2016-343 od 20.02.2024. izrijekom ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak **pred drugim stečajnim sucem!**

Dokaz: uvid u rješenje VTS RH Pž-1239/2024-2 od 20.03.2024.

- Y.) Novi uređujući sudac (drugi po redu, sudac Danijela Uzelac Ljubić) Zaključkom od 06.11.2024. (e-oglasna ploča suda dana 06.11.2024 u 14:17 sati) zakazao je ročište radi proglašenja rješenja o stečajnom planu za 07.11.2024. u 9:10 sati.

Dokaz: uvid u Zaključak od 06.11.2024.

- Z.) Na ročištu za proglašenje rješenja, održanom dana 07.11.2024. u 9:10 sati, samo u prisustvu stečajnog upravitelja i ovdje podnositeljice, novi uređujući sudac, proglasio je odluku o uskrati konačnog stečajnog plana, bez da je sukladno izričitim odredbama čl. 334. st. 2. SZ prvenstveno saslušao stečajnog upravitelja.

Dokaz: uvid u Zapisnik sa ročišta za proglašenje rješenja od 07.11.2024.

- AA.) Novi uređujući sudac isti je dan na e-oglasna ploča Suda javno objavio Rješenje St-5877/2016-365 od 07.11.2024., kojim se potvrđivanje konačnog stečajnog plana po službenoj dužnosti uskraćuje.

Dokaz: uvid u rješenje St-5877/2016-365 od 07.11.2024. o uskrati potvrde konačnog stečajnog plana po službenoj dužnosti

Rješenje kojim se po službenoj dužnosti uskraćuje potvrda konačnog stečajnog plana, novi uređujući sudac obrazložio je zauzetim stavom da su:

„bitno povrijeđeni propisi o prihvatu od vjerovnika, i to ne samo uskratom prava glasa prilikom glasanja o stečajnom planu vjerovniku, (sada pokojnom) Nikoli Hraniloviću, na što je uputio žalbeni sud, već i priznavanjem prava glasa razlučnim vjerovnicima za osigurane tražbine, koje nisu prijavili kao stečajni vjerovnici. Osim toga, bitno su povrijeđeni i propisi o postupanju prilikom izrade i donošenja stečajnog plana, koje povrede su obrazložene u ovom rješenju, osobito u točkama 22., 23., 24., 25., 26. i 28. obrazloženja te su po ocjeni suda neotklonjive...”.

Nije sporno, da je navedeno rješenje utemeljeno upravo na zauzetim stajalištima iz ranijih drugostupanjskih rješenja VTS RH Pž-4608/2022-3 od 19.12.2022. i Pž-55/2024-2 od 15.01.2024., osobito u odnosu na uskratu prava glasa vjerovniku Hranilović, ali jednako tako i u odnosu na pravilnost izrade i donošenja stečajnog plana (točke 22., 23., 24., 25., 26. i 28. obrazloženja), a koja

drugostupanjska rješenja ne bi niti postojala, u slučaju da je raniji uređujući sudac na ispitnom ročištu dana 28.05.2018., u svrhu poštivanja načela ravnopravnosti i jednakosti, odbacio prijavu tražbine Stjepana Dumančić, koja se ne može ostvarivati kao tražbina stečajnog vjerovnika, već eventualno kao tražbina vjerovnika stečajne mase, a s obzirom da takve tražbine nisu podobne za raspravljanje pred stečajnim sudom.

Stoga podnositeljica drži nespornim, da je upravo kontinuitet propusta ranijih uređujućih sudaca od ispitnog ročišta pa do danas stvorio dalekosežne posljedice na teret svih vjerovnika stvarno utvrđenih, nikad osporavanih tražbina, pa tako i ovdje podnositeljice, budući je na opisani način svim vjerovnicima onemogućeno korištenje zajamčenog prava na namirenje temeljem uspješno izglasanog konačnog stečajnog plana sa osiguranim sredstvima za njegovu provedbu.

BB.) Nije od utjecaja, što je drugostupanjski sud rješenjem PŽ-4633/2024-3 od 11.12.2024. potvrdio prvostupanjsko rješenje o uskrati potvrde konačnog stečajnog plana od 07.11.2024., oslanjajući se u najvećem dijelu na ranija donesena utvrđenja upravo iz rješenja PŽ-4608/2022-3 od 19.12.2022. i rješenja PŽ-55/2024-2 od 15.01.2024., budući da niti u tom žalbenom postupku drugostupanjski sud unutar zadanih zakonskih okvira nije imao ovlasti ispitivati, kako je do donošenja ranijeg rješenja PŽ-4608/2022-3 od 19.12.2022. i rješenja PŽ-55/2024-2 od 15.01.2024. uopće i došlo.

Naime, drugostupanjski sud donošenjem rješenja PŽ-4633/2024-3 od 11.12.2024. nije imao zakonsku ovlast ispitivati, da je taj žalbeni postupak **uzročno posljedično** izravno utemeljen na nedopuštenom raspolaganju stranke u smislu čl. 3. st. 3. ZPP, a slijedom činjenice da je zlouporaba procesnih ovlaštenja Stjepana Dumančić na ročištu za glasanje od 20.07.2022. utemeljena na izravnoj povredi načela, smisla i cilja pravnih propisa, koji se žele postići odredbama Stečajnog zakona, čime je, osobito s aspekta poštenja i zakonitosti, takvo postupanje stranke društveno neprihvatljivo, štetno, pa time i nedopušteno.

Dokaz: uvid u rješenje VTS RH PŽ-4633/2024-3 od 11.12.2024.

CC.) Podnositeljica je kao stečajni vjerovnik utvrđenih tražbina I. i II. višeg isplatnog reda po osnovi odredbi čl. 385a. st. 1. i st. 2. ZPP pravovremeno podnijela nadležnom VS RH prijedlog za dopuštenje revizije protiv odluke VTS RH PŽ-4633/2024-3 od 11.12.2024. i odluke TS ZG St-5877/2016-365 od 07.11.2024., a koji postupak je pod brojem Rev-1466/2025 još uvijek u tijeku.

Dokaz: uvid u prijedlog podnositeljice za dopuštanje revizije od 04.02.2025.

6./ U svrhu potpunog razumijevanja pravnih pozicija vjerovnika Stjepana Dumančić i vjerovnika Nikole Hranilović, koja su oba zastupana u ovom stečajnom postupku od strane odvjetnika Nikole Klaić, (pa nisu pravno neuke stranke), kao i u svrhu dokazivanja počinjena zlouporabe procesnih ovlaštenja od strane istih, podnositeljica drži od krucijalne važnosti utvrditi, o kakvim se tražbinama svakog pojedinog vjerovnika radi, koje radnje su isti i pod kojim okolnostima u ovom stečajnom postupku poduzimali, kao i koje radnje su isti poduzimali u parničnim postupcima, koji su na ovaj stečajni postupak naslonjeni i/ili su iz istog proistekli, a s obzirom da će pravni učinci okončanja tih parničnih postupaka izravno utjecati na ovaj stečajni postupak.

❖ **PRIJAVA TRAŽBINE STJEPANA DUMANČIĆ iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB: 43266041842:**

U odnosu na prijavljenu tražbinu Stjepana Dumančić po osnovi pravne osnove – presude Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br. 27 Pr-25/12-42 od 11.05.2016., nastale tek nastupom pravomoćnosti presude Županijskog suda u Zagrebu posl.br. 24 Gž R-1330/16-3 od 29.08.2017., u cijelosti ne postoji ikakva dvojba, da taj vjerovnik po sili zakona ne može imati kao „stečajni vjerovnik“ utvrđenu tražbinu I. višeg isplatnog reda u iznosu od 73.419,55 € / 553.179,57 kn, već eventualno tražbinu vjerovnika stečajne mase i to u neutvrđenom iznosu, **sljedom čega vjerovniku Stjepanu Dumančić tijekom cijelog trajanja ovog stečajnog postupka nisu mogla biti, niti mu mogu biti uvažena prava niti ovlaštenja, koja po sili zakona pripadaju samo i isključivo „stečajnim vjerovnicima utvrđenih tražbina.“**

❖ **PRIJAVA TRAŽBINE NIKOLE HRANILOVIĆ (sada pokojnog) iz Zagreba, Trnsko 1, OIB: 81548231629, sa verificiranim univerzalnim sljednikom Baricom Hranilović iz Zagreba, Trnsko 1, OIB: 14296669912, koja je temeljem podneska od 12.09.2025. i priležećih priloga stupila u pravni položaj svog prednika.**

U odnosu na prijavljenu tražbinu Nikole Hranilović, prijavljenu po odvjetniku Nikoli Klaić, isti je u stečajni postupak prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 2.739.053,10 kn / 363.534,82 €, koja se sastoji od sljedećih pojedinih dijelova tražbine:

- iznos od **216.398,56 €** na ime glavnice, uvećano za iznos od **109.330,51 €**, na ime zakonskih zateznih kamata do dana otvaranja stečaja;

U pogledu tog dijela tražbine, ključno je da je iznos od 109.330,51 € na ime zakonskih zateznih kamata **u zastari** (temeljem zauzetog pravnog shvaćanja iz izvoda iz zapisnika sa sedme sjednice Građanskog odjela VS RH od 21.11.2019.), a s obzirom da je prva ovršna radnja vjerovnika (pokretanje ovrhe Ovr-333/2016) temeljem ovršne isprave na koju se taj vjerovnik poziva (Sporazum o osiguranju novčane tražbine upisom založnog prava – hipoteke od 28.11.2012. – OV-13121/2012) **poduzeta nakon isteka zastarnog roka;**

Također, od odlučne je važnosti da je stečajni dužnik vjerovnika Hranilović na temelju Ugovora o pristupu duga od 28.11.2012. (ovjeren pod brojem Ov-13117/2012) kojim društvo DELTA BLATO d.o.o. pristupa dugu prema vjerovniku Nikoli Hranilović u iznosu **od 360.000,00 €, prije otvaranja stečajnog postupka tijekom 2013. godine namirio u iznosu od 320.000,00 €,** a radi koje okolnosti je raniji uređujući sudac raspravnim rješenjem od 11.12.2019. uvidom u javno ovjerenjenu ispravu, na koju se i sam vjerovnik Hranilović poziva, utvrdio prestanak postojanja njegove tražbine namirenjem **prije** otvaranja stečaja i koja odluka suda **nije nikada** osporavana.

- iznos od 303.575,00 kn / **40.291,33 €** na ime troškova parničnog postupka P-5480/2015 Općinski građanski sud u Zagrebu (omaškom pogrešno u prijavi naznačeno P-5430/2015).

U pogledu tog dijela tražbine, odlučno je da se radi o prijavljenom dijelu tražbine, koja kao materijalnopravni zahtjev tog vjerovnika u trenutku otvaranja stečaja nije niti postojala (!!!), a sve iz razloga što je parnični postupak P-5480/2015 (ranije P-6413/2011) pokrenut od strane Nikole Hranilović kao tužitelja protiv DELTA BLATO d.o.o. kao II.tuženika **još uvijek u tijeku i nije donesena presuda**, sljedom čega, do donošenja presude u tom postupku, nije mogao nastati materijalnopravni zahtjev, a da bi Nikola Hranilović uopće mogao raspolagati bilo kakvom pravnom osnovom – presudom kao ispravom - za prijavljivanje tog dijela tražbine.

Dakle, radi se o svjesnoj prijavi **nepostojeće** tražbine u iznosu od 40.291,33 €, koja bi, u slučaju da nakon pravomoćnog i konačnog okončanja parničnog postupka P-5480/2015 i nastane, potpadala pod tražbinu stečajne mase, a ne pod tražbinu stečajnog vjerovnika, čime se dokazuje pokušaj ostvarenja nedopuštenog cilja i nakana odvjetnika Klaić da neosnovano, bez ikakvog pravnog utemeljenja stekne pravo glasa u što većoj visini tražbina, a radi omogućavanja izravnih makinacija prilikom donošenja skupštinskih odluka.!!

U konačnici, nije sporno da bi se u odnosu na navedeni dio tražbine radilo o tražbini nižeg isplatnog reda, sukladno izričitim odredbama čl. 139. SZ, **ali tek i samo u slučaju** da je presuda iz parničnog predmeta P-5480/2015 donesena prije nego je ovaj stečajni postupak otvoren, **a što prema činjeničnom stanju nedvojbeno niči danas nije!!**

Za istaknuti je da rješenjem St-5877/2016-25 od 26.07.2017. o otvaranju ovog stečajnog postupka, naslovni Sud **nije** pozvao vjerovnike tražbina nižih redova na prijavu takvih tražbina.

- iznos od 25.700,00 kn / **3.410,98 €** na ime troška ovršnog postupka Ovr-333/2016 Općinski sud u Novom Zagrebu.

U pogledu tog dijela tražbine, nedvojbeno je da se temeljem izričitih odredbi čl. 139. SZ radi o tražbini nižeg isplatnog reda, budući je rješenje o ovrši Ovr-333/2016 doneseno prije otvaranja ovog stečajnog postupka, a za što vjerovnici rješenjem St-5877/2016-25 od 26.07.2017. o otvaranju ovog stečajnog postupka nisu bili pozvani na prijavu takvih tražbina.

Odlučno je, da je u prijavi tražbine Nikole Hranilović **izrijekom naznačeno** da je od ukupno prijavljenog iznosa tražbine (2.739.053,10 kn / 363.534,82 €) iznos od 450.000,00 kn / **59.725,26 € osiguran razlučnim pravom**, dok se za iznos od 2.289.053,10 kn / **303.809,56 € ima za namiriti kao stečajni vjerovnik II. višeg isplatnog reda.**

Također je odlučno, da je tijekom ovog stečajnog postupka na temelju pravomoćnog rješenja o diobi St-5877/16-147 od 10.10.2019. vjerovnik Nikola Hranilović namiren, **pa čak i preplaćen**, u punom iznosu prijavljene tražbine osigurane razlučnim pravom i to u iznosu od 451.080,16 kn / **59.868,63 €**, pored činjenica isplaćenog iznosa od 87.809,74 kn / **11.654,36 €** na ime pokretanja i vođenja troškova ovršnog postupka, te pripadajućih zatezних kamata, što u biti predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda.

Dakle, nastupom pravomoćnosti i provedbom rješenja o diobi od 10.10.2019. vjerovnik Nikola Hranilović namiren je u cijelosti, čak štoviše nedvojbeno preplaćen na ime tražbine osigurane razlučnim pravom, te su mu na ime troškova pokretanja i vođenja ovršnog postupka Ovr-333/2016 isplaćeni svi troškovi, uvećani za pripadajuće zatezne kamate.

Preostali dio prijavljene tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.289.053,10 kn / **303.809,56 €** vjerovnik Nikola Hranilović je neistinito, pod lažno predstavljenim pravnim osnovama i na zakonu neutemeljeno prijavio, a sve s obzirom na sljedeće odlučne činjenice:

- da je stečajni dužnik isplatom iznosa od **320.000,00 €** tog vjerovnika **prije otvaranja ovog stečajnog postupka namirio**,
- da je **nastupila zastara** u pogledu zahtijevane tražbine na ime zakonskih zatezних kamata u iznosu od 109.330,51 €,
- da materijalnopravni zahtjev prijavljene tražbine u iznosu od 303.575,00 kn / 40.291,33 € nije mogao nastati, budući da u P-5480/2015 **nije donesena presuda** u tom parničnom postupku, i

pored činjenice što bi se u konkretnom radilo o tražbini nižeg reda, na što vjerovnici nisu bili pozvani prijaviti takve tražbine.

- da **nije** postojala pravna osnova prijavljivanja dijela tražbine na ime troškova pokretanja i vođenja ovršnog postupka Ovr-333/2016, budući se nedvojbeno radi o tražbini nižeg reda, na što vjerovnici rješenjem o otvaranju stečaja od 26.07.2017. nisu bili pozvani prijaviti takve tražbine.

Slijedom iznesenog, apsolutno je nesporno postojanje okolnosti koje izravno ukazuju na zlorabu procesnih ovlaštenja od strane odvjetnika Nikole Klaića, kao opunomoćenika stranaka Dumančić i Hranilović, obzirom da je taj odvjetnik u zastupanju svojih stranaka u ovom stečajnom postupku i u postupcima pred sudom, koji su iz istog proizašli i/ili se na isti naslanjaju, s ciljem da svojim strankama pribavi neprikladna prava na štetu svih ostalih sudionika ovog postupka, poduzimao procesne radnje, koje se izravno protivne načelu, smislu i cilju stečajnog postupka, koristeći se pri tome, s aspekta poštenja i zakonitosti društveno neprihvatljivim, štetnim, pa tako i nedopuštenim sredstvima, i to sve kako slijedi:

- u ime vjerovnika Nikole Hranilović prijavljivao tražbinu bez postojanja pravne ili bilo kakve druge osnove u iznosu od 2.289.053,10 kn / 303.809,56 €
- na ispitnom ročištu od 28.05.2018. bez prilježeće odvjetničke punomoći ustrajao na ispitivanju tražbine vjerovnika Stjepana Dumančić kao „stečajnog vjerovnika“ I. višeg isplatnog reda
- na izvještajnom ročištu od 28.05.2018. bez prilježeće odvjetničke punomoći u ime vjerovnika Stjepana Dumančić lažnom izjavom, danom pred sudom, ustvrdio da njegova stranka raspolaže ovršnom ispravom, pa da joj se unatoč osporavanju tražbine treba dodijeliti pravo glasa
- povodom pogrešne postupovne dinamike donošenja i javnog objavljivanja rješenja o razrješenju i imenovanju stečajnih upravitelja od 30.05.2018. u odnosu na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, objavljenim tek dana 13.06.2018. od strane ranijeg uređujućeg suca, bez postojanja ikakvog pravnog interesa, odvjetnik Nikola Klaić je u ime Nikole Hranilović uložio žalbu na rješenje o razrješenju i imenovanju stečajnog upravitelja, kako bi osigurao da stečajni postupak u trajanju prekluzivnog roka za podizanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika Stjepana Dumančić ostane bez legitimnog stečajnog upravitelja, čime je osigurao da isključivo po osnovi njegovog nedopuštenog procesnog poduzimanja radnji, osporavanje prijavljene tražbine tog vjerovnika bude na prijevaren način otklonjeno.
- pisanim podnescima (str. spisa 588-590), i prije nego su tražbine vjerovnika Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović utvrđene, dakle bez postojanja bilo kakvog opravdanog pravnog interesa, predlagao ranijem stečajnom upravitelju Rajki Jagmarević sazivanje skupštine vjerovnika, na kojoj se treba odlučiti o unovčenju stečajne mase temeljem odredbi čl. 229. SZ u vezi s čl. 107. st. 1. t. 3. SZ, a koja rasprava pred sudom od 12.12.2018. je i dovela do činjenice da je raniji stečajni upravitelj Jagmarević dana 24.01.2019. temeljem odredbi čl. 247. SZ podnijela stečajnom sudu prijedlog temeljem odredbi čl. 247 st. 1. SZ za unovčenjem nekretnina u vlasništvu dužnika (str. spis 921 i 922), na kojim postoji upisano razlučno pravo, bez da su se vjerovnici u smislu odredbe čl. 228. SZ izjasnili o njihovoj volji o načinu provedbe i završetku ovog stečajnog postupka.

Pod prethodno opisanom stadiju predmeta, stečajni sud je donio rješenja o prodaji imovine stečajnog dužnika opterećene razlučnim pravima St-5877/2016-81 i St-5877/2016-82 od 29.01.2019. i Zaključke o načinu prodaje St-5877/16-150 i St-5877/16-151 od 15.10.2019., i to unatoč odlučnoj činjenici što je u smislu odredbi čl. 87. st. 5. SZ ranijem stečajnom upravitelju Rajki Jagmarević predao potvrdu tek dana 29.04.2019., dakle puna 3 mjeseca nakon što je podnesen prijedlog tog stečajnog upravitelja za unovčenjem imovine pod razlučnim pravom i nakon što je raniji uređujući sudac dana 29.01.2019. donio rješenja o prodaji.

- ustrajanje na utvrđenju bez priležee odvjetničke punomoći da je osporavanje prijavljene tražbine vjerovnika Stjepana Dumančić otklonjeno kroz postavljeni zahtjev za ispravak tablice stečajnog suca, dodatnim ustrajanjem kroz ulaganje žalbi, nakon što je prvotno raniji uređujući sudac takav prijedlog rješenjem St-5877/2016-111 od 23.04.2019 odbio kao neosnovan.
- ustrajanje na utvrđenju da je osporavanje prijavljene tražbine vjerovnika Nikole Hranilović otklonjeno kroz postavljeni zahtjev za ispravak tablice stečajnog suca, unatoč nedvojbenoj činjenici da je upravo po osnovi procesnih postupanja odvjetnika Nikole Klaić ovaj stečajni postupak ostao u ključnom stadiju postupka bez legitimnog stečajnog tijela, što ukazuje na nedopušteni cilj i na svjestan pokušaj, da se i tom vjerovniku, bez ikakve sudske kontrole pravomoćno utvrdi tražbina prijavljena bez postojanja pravne ili bilo kakve druge osnove u enormnom iznosu od 2.289.053,10 kn / 303.809,56 €.
- u ime vjerovnika Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović kao tužitelja, u trenutku kada istima tražbine **nisu** utvrđene i bez postojanja pisanog očitovanja stečajnog upravitelja (čl. 212. st. 4. SZ NN 71/15), dakle bez postojanja aktivne legitimacije obijesno je podigao tužbu P-2065/2021 (ranije P-1463/2020, P-966/2019) radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika, protiv tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI, ovdje razlučnog vjerovnika, neistinito tvrdeći da je taj vjerovnik svjesno oštetio stečajnu masu.

Stoga, bez da su za pokretanje i vođenje citiranog parničnog postupka bile ispunjenje opće pretpostavke iz čl. 212. st. 4. SZ (NN 71/15), niti posebne pretpostave iz čl. 199 do 207. SZ (NN 71/15), sa očiglednom nakanom da svojim stranka stvori nezakoniti procesni prostor za pokušaj ostvarenja dodatnog povlaštenog položaja u smislu prava odvojenog namirenja u prvenstvenom radu (čl. 212. st. 10. SZ -NN 71/15) na ime nepostojećih tražbina, odvjetnik Nikola Klaić pokreće citiranu parnicu, te ustraje tijekom punih 7 godina na njezinoj provedbi.
- zlorabeći zakonom zajamčeno pravo na izjavljivanje pravnog lijeka, ulaže žalbu na presudu P-2065/2021 od 12.01.2026., samo kako bi održao stvorenu fikciju pravilnosti i zakonitost rješenja St-5877/2016-365 o uskrati potvrde konačnog stečajnog plana od 07.11.2024., budući je raniji uređujući stečajni sudac razloge svoje odluke o uskrati toga plana utemeljio, između ostalog, i na činjenici vođenja tog parničnog postupka.
- zlorabeći zakonom zajamčeno pravo na izjavljivanje pravnog lijeka, ulaže žalbu na presudu P-2065/2021 od 12.01.2026., samo kako bi održao namjerno stvoreni iskrivljeni prikaz o vlastitom pravnom shvaćanju, da za pokretanje takve parnice ne moraju biti ispunjene izričito propisane opće pretpostavke iz čl. 212. st. 4. SZ, sa očiglednim ciljem i nakanom ublažavanja bilo kakve procesnopravne i kaznenopravne odgovornosti, koje bi iz svega toga mogle proisteci, budući je kao odvjetnik, i bivši stečajni upravitelj i te kako morao biti svjestan, da za postojanje aktivne legitimacije tužitelja za pokretanje i vođenje parnice radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika moraju biti ispunjene odredbe čl. 212 st. 4. SZ (NN 71/15), a što u konkretnom evidentno nije slučaj!
- u ime vjerovnika Nikole Hranilović u parničnom postupku P-786/2025 (ranije P-231/2022 i P-1416/2019) pokrenutom od strane stečajnog upravitelja radi dokazivanja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine tog vjerovnika, odvjetnik Nikola Klaić tijekom cijelog tijeka tog postupka procesno postupa na temelju odvjetničke punomoći, **za koju je podnositeljica ukazala parničnom Sudu na postojanju osnove u sumnju da je ista krivotvorena**, u svemu kako je to ovdje podnositeljica kao umješač na strani tužitelja tog parničnog postupka u svojim podnescima detaljno obrazložila.
- i te kako svjestan da vjerovniku Stjepanu Dumančić ne mogu biti uvažena procesna ovlaštenja „stečajnog vjerovnika“ na ročištu za raspravljanje i glasanje o stečajnom planu dana 20.07.2022., bez priležee odvjetničke punomoći poduzima procesnu radnju, na način da u ime **i odsutnosti tog sudionika** podnosi prijedlog temeljem čl. 106. st. 4. SZ, da se vjerovniku Nikoli Hranilović

prizna ranije uskraćeno pravo glasa, sa manipulativnim ciljem da omogući vjerovniku Hranilović prividno legitimnu dopustivost na izjavljivanje žalbe protiv rješenja o potvrdi stečajnog plana St-5877/2016-267 od 26.07.2022., stvarajući fikciju o postojanju neosnovane uskrate prava glasa vjerovniku Hranilović na ročištu održanom dana 20.07.2022, a kako bi se, između ostalog, izbjeglo ispitivanje zakonitosti i pravilnosti raspravnog rješenja stečajnog suda od 11.12.2019., odnosno u stvarnosti, **kako bi se prikrila odlučna činjenica**, i to da je tom vjerovniku izvršenom uplatom prije otvaranja ovog stečajnog postupka i provedbom diobe od 10.10.2019. u ovom stečajnom postupku prijavljena i osporena tražbina u cijelosti prestala postojati.

- u ime vjerovnika Stjepana Dumančić, **protivno izričitom nalogu** stečajnog suda iz Zaključka St-5877/2016 od 25.08.2025. s objesnim ustrajanjem na protupravno pribavljenom pravu "stečajnog vjerovnika" utvrđene tražbine I. višeg isplatnog reda, lažnim prikazivanjem i prikrivanjem stvarnog činjeničnog stanja doveo javnopravno tijelo - Poreznu upravu u zabludu, kako bi time naveo naslovni Sud, da na štetu prava svih vjerovnika ovog postupka, uvaži kao zakonitu i pravilnu Potvrdu i priloženi obračun od 09.10.2025. Porezne uprave, a koja Potvrda je nedvojbeno izrađena protivno nalogu suda i bez zakonskog utemeljenja, sa neistinито utvrđenim činjenicama, obzirom da je utemeljena na rješenju St-5877/2016-129 od 13.06.2019. (nezakonito stečen ispravak tablice stečajnog suca, kojim se utvrđuje tražbina Stjepana Dumančić u I. višem isplatnom redu), a ne na presudi iz radnog spora, nastaloj nakon otvaranja stečajnog postupka, u svemu kako je ovdje podnositeljica svojim podnescima iz spisa ovog predmeta detaljno obrazložila.

Uzgred rečeno, da se u konkretnom radi o u cijelosti nesavjesnom odvjetniku, sklonom nedopuštenim makinacijama i objesnom procesnom postupanju, proizilazi i iz postupka St-264/2005 TS ZG SSKA, koji se vodi upravo pred naslovnim Sudom, a u kojemu je odvjetnik Nikola Klaić (kao imenovani stečajni upravitelj iza ranijeg upravitelja Pere Hrkača – uskočkog osumnjičenika), **lažno se predstavljajući kao ovlašteni stečajni upravitelj**, procesno postupao u smislu predlaganja obustave i zaključenja tog stečajnog postupka u 2016. g. (raniji uređujući sudac Vesna Malenica – uskočki osumnjičenik), nadalje nepotrebnim odugovlačenjem postupka dovodio sada uređujućeg suca Jadranku Mađeruh u zabludu, i sve to unatoč činjenici, da je bio i kao odvjetnik morao biti svjestan odlučne činjenice, da nakon što su u 2015. godini stupile izmjene i dopune Stečajnog zakona na snagu, da nije upisan na listu stečajnih upravitelja, pa da stoga stečajnoupaviteljsku dužnost po sili zakona nema ovlasti obnašati.

Podnositeljica drži izrazito simptomatičnim, da je i u parničnom postupku P-2065/2021 (ranije P-1463/2020, P-966/2019 – tužba protiv tuženika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., ovdje razlučnog vjerovnika), u prvotnom postupanju donesena presuda P-966/2019 od strane tadašnjeg uređujućeg suca Mihaela Kovačić (priznatog uskočkog osumnjičenika) koji je bez ikakvog suvislog obrazloženja, sa samo paušalno iznesenim navodima, i bez da je ispitivao da li su opće i posebne pretpostavke od strane tužitelja Dumančić i Hranilović ispunjene ili ne, prvotno donio presudu radi ogluhe, a koja parnica je pokrenuta od strane odvjetnika Nikole Klaić sa očiglednom nakanom, da svojim stranka, pored činjenice još uvijek neutvrđene tražbine (Hranilović) i/ili nezakonito utvrđene tražbine (Dumančić), osigura dodatno pravo na odvojeno namirenje, i sve to na ime tražbina koje ne postoje.

7./ Slijedom svega prethodno iznesenog, polazeći od jasno iznijetog stajališta Ustavnog suda RH, kojim se ukazuje, da je temeljni zahtjev svakog pravnog poretka utemeljenog na načelu vladavine prava, **da sudovi poznaju propise koje primjenjuju u konkretnim slučajevima i da zbog postupovnih pogreški Suda stranke ne smiju trpjeti štetne posljedice**, u konkretnom slučaju, a kako to jasno proizilazi iz stečajnog spisa, nesumnjivo je da sve pravne i činjenične pogreške ranijih uređujućih sudaca toliko očite da se mogu okarakterizirati samo i jedno kao „očite pogreške“ – tj. pogreške koju nijedan razuman sud nikada ne bi mogao učiniti.

Naime, podnositeljica svime prethodno iznesenim drži više nego dokazanim, da je raniji uređujući sudac u odnosu na sudionika Stjepana Dumančić, zastupanog po odvjetniku Nikoli Klaić, **nerazumno i pogrešno donosio odluke u vezi s činjenicama, koje su toliko upečatljive i očite na prvi pogled, da se takve odluke imaju za smatrati krajnje proizvoljnim postupanjem suda.**

(vidi odluke ESLJP: Khamidov protiv Rusije, br. 72118/01, § 170 presuda od 15.11.2007 i Bochan protiv Ukrajine br. 22251/08, § 62, presuda od 05.02.2015.)

Proizvoljno postupanje suda, koje u osnovi nema pravu osnovu u prisilnom propisu i ne sadrži nikakvu vezu između utvrđenih činjenica, primjenjivog prava i dosadašnjeg ishoda postupka u konkretnom izravno predstavlja uskraćivanje prava na namirenje svim stečajnim vjerovnicima utvrđenih, nikad osporavanih tražbina, pa tako i ovdje podnositeljici, a na temelju kakvog postupanja podnositeljica ne smije trpjeti štetne posljedice.

Podnositeljica za održivost pravne sigurnosti ovog stečajnog postupka drži krajnje neprihvatljivim opstojnost pogrešnog i proizvoljnog postupanja ranijeg uređujućeg suca, koji, nakon što je uvidom u prijavu tražbine utvrdio nepostojanje ovršne isprave za prijavljenu i cijelosti osporenu tražbinu Stjepana Dumančić, NIJE prvenstveno utvrdio da se radi o tražbini koja nije podobna za raspravljanje pred stečajnim sudom, **dakle da takvu tražbinu najkasnije onda u smislu očuvanja pravne sigurnosti nije odbacio.**

Povrh svega, podnositeljica za održivost pravne sigurnosti ovog stečajnog postupka drži osobito neprihvatljivim opstojnost pogrešnog i proizvoljnog postupanja ranijeg uređujućeg suca, koji, i nakon što je prilikom donošenja rješenja St-5877/2016-129 od 13.06.2019. u ponovnom postupku uvidom u prijavu tražbine utvrdio nepostojanje ovršne isprave za prijavljenu i u cijelosti osporenu tražbinu Stjepana Dumančić, NIJE ispravio pogrešku i proizvoljnu uputu stečajnog suca stečajnom upravitelju iz točke II. c) izreke rješenja St-5877/2016-49 od 28.05.2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama, čime je na takav pogrešan i proizvoljan način upravo raniji uređujući sudac otvorio mogućnost izvršenja izravne zloporabe procesnih ovlaštenja odvjetniku Nikoli Klaić na ročištu za raspravljanje o stečajnom planu od 20.07.2022., a koji samo paušalno i bez ikakvih dokaza tvrdi da legitimno zastupa Stjepana Dumančić.

Navedenim nije sporno, da je raniji uređujući sudac svoju odluku iz rješenja St-5877/2016-129 od 13.06.2019. utemeljio na onome što se čini apstraktnom tvrdnjom izvan svake razumne sudske diskrecije.

Naime, u situaciji kada odvjetnik stranaka (u konačnici, legitimno opunomoćen ili ne), svjestan nepostojanja stečajnih tražbina njegovih stranaka, iskorištava priliku pogrešnog postupanja suda, na način da ustraje na utvrđenju tražbina, koje kao stečajne tražbine ne mogu biti niti ispitivane i/ili koje sukladno priležecim ispravama iz stečajnog spisa ne egzistiraju, nedvojbeno se radi o nedopuštenom raspolaganju u smislu čl. 3. st. 3. ZPP, budući da takvo raspolaganje proizilazi iz povreda načela, smisla i cilja Stečajnog zakona kao pravnog propisa, a koje raspolaganje raniji uređujući sudac stvarno, prema službenoj dužnosti i prema inkvizitorskim ovlaštenjima **nije** beskompromisno spriječio.

Sukladno svemu prethodno iznesenom podnositeljica drži nespornim, da su sva izvršena procesna raspolaganja odvjetnika Nikole Klaić u ime stranaka Dumančić i Hranilović ne samo nedopuštena radi povrede načela, smisla i cilja Stečajnog zakona, već i radi povrede pravila morala, budući su sve izvršene procesne radnje s aspekta poštenja i zakonitosti društveno neprihvatljive, štetne pa time i nedopuštene, a o čemu raniji uređujući sudac, unatoč jasnoj službenoj dužnosti, nije vodio računa, što nedvojbeno predstavlja još jedan u nizu propusta suda, a koji kulminacijom istih u konkretnom slučaju rezultira sa dalekosežnim štetnim posljedicama na teret ovdje podnositeljice, koje ista ne smije trpjeti.

Stoga, sukladno svemu prethodno iznesenom, podnositeljica drži nesporno dokazanom uzročno posljedičnu povezanost između pogrešnog i proizvoljnog postupanja ranijeg uređujućeg suca i izvršenih zloporaba procesnih ovlaštenja prilikom poduzimanja ovim podneskom opisanih procesnih radnji odvjetnika Nikole Klaić u ime Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović (sada pokojnog), a što uzročno posljedično ima za pravnu posljedicu da su sudske odluke iz rješenja VTS RH Pž-4608/2022-3 od 19.12.2022., rješenja TS ZG St-5877/2016-321 od 05.12.2023., rješenja VTS RH Pž-55/2024-2 od 15.01.2024., rješenja TS ZG St-5877/2016-365 od 07.11.2024. i rješenja VTS RH Pž-4633/2024-3 od 11.12.2024. utemeljene kako na pogrešnom i proizvoljnom postupanju ranijeg uređujućeg suca, tako i na izvršenoj izravnoj zloporabi procesnih ovlaštenja stranaka.

Drugim riječima, podnositeljica drži nesporno dokazanim, da je uzročno posljedična povezanost između pogrešnog i proizvoljnog postupanja ranijeg uređujućeg suca i izvršenih, nesankcioniranih zloporaba procesnih ovlaštenja prilikom poduzimanja ovim podneskom opisanih radnji, poduzetih po odvjetniku Nikoli Klaić, izravno doveli do nastupa štetnih posljedica na teret svih stečajnih vjerovnika utvrđenih, nikad osporavanih tražbina, pa tako i na teret ovdje podnositeljice i to uskratno u ostvarivanju prava na namirenje provedbom konačnog stečajnog plana sa osiguranim sredstvima za njegovu provedbu, a radi čega niti jedan sudionik sa legitimno utvrđenim pravima u ovom postupku, pa tako niti podnositeljica, ne smije prema Ustavu RH i pravnom poretku trpjeti štetu.

Upravo iz činjenice tijeka postupka, pokrenutog od strane ovdje podnositeljice pred VS RH posl.br. Revd-1466/2025 radi dopuštenja revizije protiv rješenja TS ZG St-5877/2016-365 od 07.11.2024. i rješenja VTS RH Pž-4633/2024-3 od 11.12.2024., bez da naslovni Sud bez odgode izvrši predložene izviđaje, te bez da detaljno ispita osnovanost i utemeljenost svih navoda iz ovog podneska, kao i bez da o rezultatima provedenih izviđaja obavijesti nadležni Vrhovni Sud, bilo bi nerazumno očekivati ikakvu stvarnu sudsku zaštitu i stvarnu sudsku kontrolu, budući bi odluka o postavljenom prijedlogu za dopuštenje revizije mogla biti samo iluzorna i teoretska, a ne praktična i djelotvorna, bez postojanja ikakve stvarne pravne sigurnosti, a što bi nakon ulaganja ovog podneska bilo protivno zajamčenim pravima podnositeljice, utemeljenim na odredbama čl. 29. st. 1. Ustava RH i čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

8./ Slijedom svega iznesenog, u svrhu sprečavanja bilo kakve daljnje ugroze pravne sigurnosti ovog stečajnog postupka, kako bi se spriječila svaka daljnja neosnovana uskrata u ostvarivanju procesnih prava (prava na namirenje), podnositeljica drži od odlučne važnosti da naslovni Sud prvenstveno pomno ispita sve prethodno navedene okolnosti, osobito izvršene propuste i pogreške ranijih uređujućih sudaca, kao i da utvrdi izvršenje kontinuiranih nedopuštenih raspolaganja odvjetnika Nikole Klaić u ime Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović, te da o nastalim dalekosežnim štetnim posljedicama i njezinim razlozima u vidu očitovanja temeljem provedenih izviđaja, bezodgodno obavijesti nadležni Vrhovni sud RH u predmetu Rev-1466/2025., koji je u tijeku povodom ponesenog prijedloga za dopuštenje revizije ovdje podnositeljice.

Budući je podnositeljica podnijela prijedlog za dopuštanje revizije protiv rješenja VTS RH Pž-4633/2024-3 od 11.12.2024. i rješenja TS ZG St-5877/2016-365 o uskrati potvrde konačnog stečajnog plana od 07.11.2024., a koja su prema svemu iznesenom uzročno posljedično utemeljena na izravnoj zloporabi procesnih ovlaštenja odvjetnika Nikole Klaić, kao opunomoćenika sudionika Stjepana Dumančić i Nikole Hranilović (sada pokojnog), podnositeljica u svrhu postizanja potpune zaštite svojih prava i zaštite zakonitosti ovog postupka, predlaže i moli naslovni Sud da izvrši predložene izviđaje u odnosu na sve ovdje iscrpno navedene okolnosti, te o rezultatima izviđaja obavijesti naleženi Vrhovni sud bez odgode, kako bi se unatoč svemu navedenom ovom stečajnom postupku eliminirala svaka daljnja ugroza pravne sigurnosti.

Zaključno, upravo na temelju postojanja okolnosti, koje neupitno ukazuju, da su kontinuirano izvršene zloporabe procesnih ovlaštenja od strane odvjetnika Nikole Klaić u ime njegovih stranaka, uzročno posljedično dovele do neosnovane uskrate u ostvarivanju procesnih prava na namirenje svih sudionika ovog postupka, podnositeljica ovime izvještava Sud, da je pred nadležnim tijelima kaznenog progona pokrenula postupak radi postojanja sumnje u počinjenje produljenog kaznenog djela prijevare iz čl. 236. st. 1. i st. 2. u vezi s čl. 52 KZ., koji postupak je u tijeku, a o čemu svjedoči dopis OKDO-a od 04.09.2025., uloženi u ovaj stečajni spis.

Također, podnositeljica skreće pažnju naslovnom Sudu, da je raniji uređujući sudac (Danijela Uzelac Ljubić) dostavom dopisa od 31.10.2025. nadležnom OKDO-u, uvažio prijedlog ovdje podnositeljice od 28.10.2025. „da naslovni Sud po službenoj dužnosti protiv odvjetnika Nikole Klaić, Kramarići 17H/1, Zagreb, OIB: 48832374139 iz OD Klaić & Klaić podnese kaznenu prijavu radi postojanja sumnje u počinjenje produljenog kaznenog djela prijevare temeljem odredbi iz čl. 236 st. 1. i st. 2. u vezi s čl. 52. KZ.“

Moli se Sud za žurno postupanje.

U Zagrebu, 25.02.2026.

*Stečajni vjerovnik
I. i II. višeg isplatnog reda
Sandra Evačić*